

การจัดการความรู้
(Knowledge Management)

เทคนิคการปรับพื้นฐาน
การบรรเลงห้องวงใหญ่
ให้ประสบผลสำเร็จ

คำนำ

การจัดการความรู้ในวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมาด้านการเรียนการสอนเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่กระจัดกระจายในตัวบุคคลหรือเอกสารมาจัดรวบรวมให้เป็นระบบ เพื่อให้แก่นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงองค์ความรู้เหล่านี้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ ตลอดจนสามารถเรียนรู้ตามหลักสูตรที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการความรู้ที่ดีจะช่วยให้นักเรียน นักศึกษา รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องได้สร้างความเข้าใจอันดีต่อการศึกษาปัญหา และสามารถร่วมแก้ไขปัญหาลุล่วงไปได้ด้วยดี ผ่านหลักการที่ดีและแนวความคิดที่เหมาะสม ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มในการสร้างสังคมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่เป้าประสงค์ของวิทยาลัย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างบรรยากาศที่ดีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวทางในการศึกษา เห็นความสำคัญและคุณค่าของตัวบุคคล เกิดการพัฒนาและใช้ศักยภาพของบุคคลในการทำงานได้อย่างเต็มที่ ถือเป็นการนำความรู้ใหม่หรือนำความรู้ที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น การเก็บรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ จะได้ผลเป็นองค์ความรู้ที่นำไปใช้ยกระดับการศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมาเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา การจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ จะสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจในการศึกษาด้านฆ้องวงใหญ่ได้ทั้งในการพัฒนาตนเองในเบื้องต้น และต่อยอดทักษะความสามารถได้ในอนาคต

วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ปีการศึกษา 2563

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
ขั้นตอนการดำเนินการ	3
เป้าหมายของการจัดการความรู้	4
ปัจจัยความสำเร็จ	5
บทที่ 2 ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทยและเครื่องดนตรีไทย (ฆ้องวงใหญ่)	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการจัดการความรู้	18
ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)	18
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) ..	19
ขั้นตอนที่ 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)	20
ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement)	20
ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)	20
ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)	21
ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้ (Learning)	22
บทที่ 4 ผลการดำเนินการจัดการความรู้	23
เทคนิคการปรับปรุงฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนัง และการจับไม้ดี	23
เทคนิคการปรับปรุงฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาก	29

เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ

แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่

การตีไล่เสียงทีละ 1 พยางค์ การตีไล่เสียงครั้งละ 3 พยางค์ การกรอ

การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ.....31

บทที่ 5 สรุปผลการจัดการความรู้36

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล37

การวิเคราะห์ข้อมูล + กรอบแนวคิด37

การเก็บรวบรวมข้อมูล37

การเผยแพร่ข้อมูล40

บรรณานุกรม41

ภาคผนวก42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีไทยเป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมของชาติไทย อันเกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ซึ่งได้ร่วมกันสร้างสรรค์และสั่งสมกันมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันยาวนานเกินกว่าที่จะประมาณได้ จะเห็นได้ว่านานาชาติที่เจริญแล้ว ย่อมมีศิลปะชั้นสูง ซึ่งถือเป็นเครื่องหมายสำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์อันแสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรือง เป็นเครื่องเชิดหน้าชูตาของชาติ ที่กล่าวเช่นนี้ ก็เพราะว่าศิลปะเป็นปัจจัยหนึ่งในการยกระดับจิตใจของมนุษย์ให้พ้นสภาพความเป็นอนารยชน ดนตรีไทยนั้นเป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่งที่อยู่คู่กับความเป็นไทยมาช้านานซึ่งมีความงามและความสมบูรณ์ในตัวเอง จนทำให้ดนตรีไทยก้าวสู่ความเป็นคลาสสิก (Classic) (นิสิตปริญญาโท รุ่นที่ 1 สาขาดุริยางค์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537 : 1) วัฒนธรรม สิ่งหนึ่งซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างเห็นได้ชัด นั่นก็คือ "ดนตรีไทยและเพลงไทย" ที่เกิดขึ้นโดยบรรพบุรุษของไทยเอง แล้วสั่งสมจนกลายเป็นรูปแบบอย่างในปัจจุบันนี้ และนับเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่ช่วยกล่อมเกลাজิตใจของคนไทยให้มีความสุขทางใจ มีความเบิกบาน แจ่มใส เพลิดเพลิน ตามความไพเราะ ความประณีตงดงามของลักษณะดนตรีไทย และเพลงไทย (สงบศึก ธรรมวิหาร, 2540 : 1) การศึกษาดนตรีไทยในอดีตนั้น มีลักษณะการถ่ายทอดอย่างระบบตัวต่อตัว โดยเน้นภาคปฏิบัติเป็นสำคัญ ดังนั้นการศึกษาดนตรีไทยจึงเป็นไปในลักษณะการถ่ายทอดความรู้ ทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีควบคู่กัน โดยที่ไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้ ด้วยลักษณะเช่นนี้ ผลสำเร็จจึงปรากฏขึ้นในรูปของผลงานดนตรีไทยเชิงการปฏิบัติ ดังที่ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 : 202-203) ได้กล่าวถึงการวัดผลทักษะดนตรีไว้ว่า การวัดผลทักษะดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับ การปฏิบัติ ซึ่งสามารถกระทำได้ในสองลักษณะตามประเภท ของการปฏิบัติดนตรี คือ การปฏิบัติเดี่ยวและการปฏิบัติกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อกล่าวถึงการวัดผลทักษะดนตรี มักมุ่งเน้นไปสู่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากเป็นการวัดผลภาคปฏิบัติ กระบวนการวัดผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคล ในด้านการเรียนการสอนในศาสตร์ของดนตรีประจำชาติของชาติไทยนั้น ได้มีการบรรจุอยู่ในหลักสูตร การศึกษาตั้งแต่ขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต่าง ๆ ล้วนให้ความสำคัญกับการ

ให้ความรู้ด้านดนตรีไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นหลักของชาติไทยมาอย่างยาวนานนั้นคือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นสถานศึกษาที่ให้ความรู้ด้านศิลปวิทยาการต่าง ๆ ได้แก่ นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล ดุริยางคศิลป์ไทย และดุริยางคศิลป์สากล โดยเปิดรับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้น มัธยมศึกษาและได้พัฒนาขยายการศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาภายใต้ชื่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยในปัจจุบันได้เปิดการศึกษาขยายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของไทยเพื่อส่งเสริมให้มีการเรียนการสอน ด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับอุดมศึกษา โดยมีสถานศึกษาในสังกัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์-สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

การเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ด้านดุริยางคศิลป์นั้น ได้เปิดสอนทั้งด้านดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน และดนตรีสากล สามารถแยกออกเป็น 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ปี่พาทย์ เครื่องสาย ขบร้อง ดนตรีพื้นบ้าน และดนตรีสากล โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ปี่พาทย์ถือเป็น ศาสตร์ที่อยู่คู่กับวิทยาลัยนาฏศิลป์มาอย่างยาวนาน การศึกษาความรู้ด้านปี่พาทย์ตามธรรมเนียมของ ไทยที่มีมาแต่โบราณ ผู้เรียนจะต้องเริ่มเรียนฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีชนิดแรกเสมอ ฆ้องวงใหญ่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีจุดกำเนิดมาอย่างยาวนาน เริ่มต้นจากสมัยสุโขทัยที่มีการใช้ลูกฆ้องประกอบอยู่ใน วงดนตรีของไทย แล้วจึงพัฒนาเรื่อยมาจนมีหลายระดับเสียง ผ่านการปรับปรุงจากบูรพาจารย์มา จนกระทั่งเป็นฆ้องวงใหญ่อย่างในปัจจุบันนี้ ฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีไทยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งใน การบรรเลงรวมวง เนื่องจากทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินทำนองหลักของวง เป็นแกนหลักให้เครื่องดนตรีชิ้น อื่น ๆ ได้แปรทำนองไปตามกลวิธีของตน

นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกปี่พาทย์จำเป็นต้องมีพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ที่ดี สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งการจับไม้ การสะบัด การสะเดาะ การ ประคบมือ ในปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพิ่มมากขึ้น ทำให้ การปรับพื้นฐานในการบรรเลงของนักศึกษาหลายคนให้มีสมรรถนะเป็นไปตามมาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญ อย่างยิ่ง คณะทำงานการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึง จัดทำโครงการการจัดการความรู้ การปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อช่วย

ให้นักศึกษามีทักษะที่ดีขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย และสามารถพัฒนาต่อยอดทักษะความสามารถของตนเองให้ก้าวหน้าเป็นหลักในแวดวงวิชาการดนตรีไทยได้ ตลอดจนช่วยส่งเสริมให้องค์ความรู้ด้านการปฏิบัติและการถ่ายทอดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความชัดเจนและเป็นหลักของประเทศในด้านศิลปะทุก ๆ แขนงสืบไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการการจัดการความรู้ และสามารถนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการความรู้ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่ององค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและการบริหารงานทั่วไปของบุคลากรภายในสถาบันฯ
3. เพื่อกระตุ้นความคิด และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาศักยภาพภายในตนเองของบุคลากร ส่งผลต่อการสร้างงานที่มีคุณภาพ สามารถเป็นแหล่งอ้างอิงองค์ความรู้ของสังคม และเป็นที่ยอมรับทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ
4. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการความรู้ของบุคลากรทั้งด้านวิชาการและการบริหารจัดการของสถาบันฯ ต่อไป
5. เพื่อระดมสมองให้ได้ความคิดเห็นการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ และเผยแพร่ต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการ

1) การค้นหาความรู้

- แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ โดยกำหนด Expertise Knowledge คือ

1. เป็นครูผู้มีส่วนร่วมในการสอนและการแสดงวิชาทักษะปี่พาทย์
2. เป็นครูผู้สอนในวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ในวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
3. เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- ประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้เพื่อจัดทำ knowledge Mapping

2) การสร้างและแสวงหาความรู้

- กำหนดประเด็นหัวข้อความรู้

- กำหนดบทบาทผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- จัดกิจกรรม Communities of Practice : CoPs โดยกำหนดวัน เวลา และ สถานที่ในการเข้า CoPs
- บันทึกองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมทุกครั้ง

3) การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

- ทำการรวบรวมความรู้ที่ได้มาเรียบเรียงจัดทำเป็นเอกสาร
- จัดทำบัญชีรายการความรู้ จำแนกเป็นหมวดหมู่ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้งาน และจัดทำเป็นฐานข้อมูลความรู้ของวิทยาลัยฯ

4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้

- ประมวลกลั่นกรองความรู้ที่ได้โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ ตรวจสอบเนื้อหา และรายละเอียดของความรู้
- ปรับปรุงรูปแบบเอกสาร และจัดทำเป็น Knowledge map

5) การเข้าถึงความรู้

- ส่งกระจายความรู้ให้ผู้ใช้หรือผู้ที่สนใจผ่านสื่อ Socialmedia เช่น Facebook หรือ Youtube

6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

- จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- จัดนิทรรศการ

7) การเรียนรู้

- ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
- ติดตามประเมินผล การนำความรู้ไปใช้
- สรุปบทเรียนการดำเนินการจัดการความรู้ นำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานจริงโดยมีการ ระบุถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

เป้าหมายของการจัดการความรู้ (Desired State)

1. เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สาขาวิชาดนตรีศึกษา

2. เพื่อรวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ สำหรับนักเรียนนักศึกษา
3. เพื่อยกระดับทักษะการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ของนักศึกษาวิชาปีพาทย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์- นครราชสีมา

ปัจจัยความสำเร็จ (Key Success Factor)

1. ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาให้ความสำคัญตลอดจนให้การสนับสนุน
2. นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 2

ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ ในการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะผู้จัดทำได้ค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวข้องโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ไว้ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทยและเครื่องดนตรีไทย (ฆ้องวงใหญ่)

1. ความหมายฆ้องวงใหญ่

ดุริยางคศิลป์ไทย (2 5 4 6 : 8 4) ให้ความหมายว่าฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี ชนิดหนึ่ง ที่เชื่อกันว่ามีวิวัฒนาการมาจากฆ้องเดี่ยวต่างๆ เช่น ฆ้องหุ่ย ต่อมาได้พัฒนาเป็นฆ้องคู่และฆ้องวงตามลำดับ

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2542 : 146) กล่าวว่า ฆ้องวงหรือฆ้องวงใหญ่ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ร้านฆ้องกับ ลูกฆ้อง ฆ้องวงใหญ่มี 16 ลูก ลูกเรียงจากลูกต่ำสุดอยู่ภายในร้านฆ้อง ซึ่งทำด้วยหวายเป็นรูปวงรี ที่ทำเช่นนี้ก็ปรารถนาให้คนตีเข้าไปนั่งขัดสมาธิ ฉีกเข่าออก 2 ข้างได้โดยสะดวก ส่วนร้านฆ้องจะกว้างเท่าใด ลูกฆ้อง แต่ละลูกมีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่าใดนั้น จะไม่อธิบายในที่นี้เพราะจะยาวขึ้นเยอะไปเปล่า

ไพศาล อินทวงศ์ (2548 : 126) ให้ความหมายว่า ฆ้องวงใหญ่ เป็นเครื่องดนตรีที่คิดประดิษฐ์ขึ้นมาจากฆ้องเดี่ยว ฆ้องคู่และฆ้องราว วงไม้ใช้ต้นหวายโป้งทำเป็นร้านสูงประมาณ 24 เซนติเมตร ระหว่าง เส้นหวายนอกกับเส้นหวายใน ห่างกันประมาณ 14-17 เซนติเมตร ดัดให้โค้งเป็นวงรอบตัวคนนั่งตี เปิดช่องด้านหลังคนตีเป็นทางเข้า ระยะห่างประมาณ 20 - 30 เซนติเมตร วงฆ้องต้องดัดให้พอดีสำหรับคนเข้าไปนั่งตีได้ไม่อึดอัด ลูกฆ้องวง มี 16 ลูก ลูกตั้งต้นวัดผ่านศูนย์กลางประมาณ 17 เซนติเมตร อยู่ทางซ้ายมือด้านหลังผู้ตี ลูกยอด วัดผ่านศูนย์กลางประมาณ 12 เซนติเมตร อยู่ทางด้านขวาด้านหลังผู้ตี ไม้ตีทำด้วยแผ่นหนังดิบ ตัดเป็นวงกลม เจาะกลางสอดด้ามไม้สำหรับถือ

สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะดุริยางค์ (2540 : 45) ให้ความหมายเอาไว้ว่า ฆ้องวงใหญ่ มีลูกฆ้อง 16 ลูก ลูกเสียงต่ำสุดซึ่งเรียกว่า ลูกทวน มีขนาดกว้างประมาณ 17 เซนติเมตร

เทียบเสียงโดยอนุโลม ตรงเสียง เร แล้วค่อยสูงขึ้นไปตามลำดับลูกละ 1 เสียง ลูกเสียงสูงสุดซึ่งเรียกว่า ลูกยอด มีขนาดกว้าง ประมาณ 12 เซนติเมตร มีเสียงเทียบได้กับเสียง มี ในสมัยโบราณ มีแค่รูปฆ้องวงขนาดนี้อย่างเดียว เรียกว่าฆ้องวง จนมีผู้สร้างฆ้องวงขนาดเล็กขึ้นมา ฆ้องวงขนาดนี้จึงเรียกว่า ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีที่บรรเลง อยู่ในวงปี่พาทย์ เวลาบรรเลงรวมวงมีหน้าที่ดำเนินเนื้อฆ้องหรือเนื้อเพลง เพื่อให้เป็นหลักของวง แต่เวลาบรรเลงเดี่ยวจะตีโลดโผนตามวิธีการของฆ้องวง มีทั้ง กรอ กวาด ไขว้ ประคบมือ ฯลฯ ตามความเหมาะสม ของเพลงนั้น ไม้ที่ใช้มี 2 อัน ผู้ที่นั่งขัดสมาธิหรือนั่งพับเพียบ (สุดแต่กาลเทศะ) ในวงฆ้อง ถือไม้ตีมือละอัน

สงบศึก ธรรมวิหาร (2542 : 161) กล่าวว่า ฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีที่มีวิวัฒนาการ มาจากฆ้องเดี่ยว ฆ้องคู่ และฆ้องราว ฆ้องชนิดนี้มีลักษณะเป็นวงเปิดช่องว่างไว้สำหรับเป็นทางเข้าของคนตี ทางด้านหลังเล็กน้อย ผูกลูกฆ้องเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปเสียงสูง จำนวน 16 เสียง ฆ้องนี้ทำหน้าที่ดำเนินแม่บทหรือหลักอันเป็นทำนองเพลงที่แท้จริงของวงดุริยางค์ไทย ซึ่งเรียกว่า ลูกฆ้อง หมายถึง ทำนองพื้นฐานเครื่องตีชนิดหนึ่ง จะแปรรูปฆ้องไปตามแนวของแต่ละชนิด

สรุป ฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดนตรีประเภทตี มีวิวัฒนาการมาจากฆ้องเดี่ยว แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ร้านฆ้องกับลูกฆ้อง ร้านฆ้องทำด้วยหวาย ดัดโค้งเป็นวงล้อมรอบผู้ตี ลูกฆ้องมี 16 ลูกเทียบเสียงตามลำดับสูงขึ้นไปลูกละ 1 เสียง ฆ้องวงใหญ่มีหน้าที่ดำเนินทำนองหลัก ส่วนการบรรเลงเดี่ยวจะตีโลดโผน ตามความสามารถของเพลงนั้น ๆ

2. สาระสำคัญและวิธีการบรรเลง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับฆ้องวงใหญ่ ในหัวข้อที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้

2.1. ภูมิหลังของฆ้องวงใหญ่

ภาพฆ้องวงใหญ่

ธนิต อยู่โพธิ์ (2510 : 27 - 28) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของฆ้องวงใหญ่ไว้ว่า ฆ้อง เป็น เครื่องดนตรีที่ทำด้วยโลหะประเภททองเหลือง มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด เช่น ฆ้องวงใหญ่ (เสียงทุ้ม) ฆ้องวงเล็ก (เสียงแหลม) ฆ้องมอญ ฆ้องกระแต ฆ้องราว หุ่ย โหม่ง ฆ้องคู่ ฆ้องชัย ฆ้องราว ฆ้องแห่ง ฯลฯ ฆ้องที่ใช้ประจำในวงปี่พาทย์ คือ ฆ้องวงใหญ่และฆ้องวงเล็กของไทย ทำเป็นวงกลม คนตีจะลงปั้งกลางวง ส่วนของมอญนั้นตั้งขึ้นเป็นรูปเหมือนเกือกม้า ฆ้องวงใหญ่ จะมีลูกฆ้องราว 16 ลูก ส่วนฆ้องวงเล็กวงหนึ่งมีราว 18 - 20 ลูก ฆ้องวงใหญ่เป็นผู้บรรเลงเนื้อเพลงหลักประจำวงดนตรี และตามวิธีการของการเรียนปี่พาทย์นั้น ควรจะเริ่มเรียนฆ้องเป็นหลักก่อน เมื่อวางพื้นท่วงทำนองเพลงดีแล้ว จึงจะย้ายไปเรียนระนาดหรือเครื่องตีชนิดอื่นต่อไป ส่วนฆ้องชนิดอื่น ๆ ก็มีที่ใช้ต่างกันไป อาทิ ฆ้องคู่ ใช้ในการประสมวงโนราหรือหนังตะลุง หุ่ย นั้นใช้ใน วงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ เป็นต้น

เฉลิมศักดิ์ พิภุศลศรี (2538 : 9 - 10) ได้กล่าวถึงภูมิหลังของฆ้องวงใหญ่ ไว้ดังนี้ ฆ้องวงใหญ่จัดเป็นเครื่องดนตรีที่เกิดเสียงโดยอาศัยการตี ลูกฆ้องทำด้วยโลหะผสม รูปร่างเป็น แผ่นวงกลม งอขั้วลงมารอบตัว มีปุ่มตรงกลางสำหรับตี เครื่องดนตรีชนิดนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านดนตรีเชิง “เครือญาติ” ของคนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้อย่างดียิ่ง ลักษณะของความสัมพันธ์ที่ไร้พรมแดนอันแนบแน่น ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ทั่วไป เหนือสุดตั้งแต่แถบตอนใต้ของจีนเรื่อยลงไปถึงหมู่เกาะ สุมาตรา จากเวียดนามในทิศตะวันออกเรื่อยจนจรดทิศตะวันตกที่รัฐอัสสัมในอินเดีย การเรียกชื่อเครื่องดนตรีชนิดนี้ว่า “ตอง” ในกรณีของไทย เรียกว่า ก้อง (Gong) ในกรณีของชวา เรียกว่า มังฆะ ในกรณีของชาวอัสสัม สามารถเป็นเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่บ่งชี้ถึงลักษณะร่วมกันของเครื่องดนตรีเหล่านี้

ถึงแม้ว่าลักษณะรูปร่างจะมีความแตกต่างกันไปบ้าง ไม่ว่าจะเป็นกรณีของ แผ่นโลหะแบบกลมไม่มีปุ่มตรงกลาง หรือกรณีที่มีปุ่มตรงกลาง และมีขอบงอจุ่มลงมารอบตัวที่ เรียกว่า "ฉัตร" แต่ลักษณะดังกล่าวเหล่านี้ มิใช่เป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความคลุมเครือ ในทาง ตรงกันข้ามกลับทำให้เห็นภาพของการพัฒนาเครื่องดนตรีในตระกูลนี้ได้ในแง่มุมที่กว้างขึ้น

การรวมกันเป็นชุดของลูกฆ้อง มีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละพื้นที่ โดยแต่ละพื้นที่อาจต้องการให้ตอบสนองประโยชน์ที่ต่างกันในช่วงสมัยที่ต่างกัน ดังที่ปรากฏเห็นฆ้องที่มีความหลากหลายในด้านการรวมชุด เช่น ฆ้องคู่ ฆ้องราง ฆ้องกระแต ฆ้องวงเล็ก ฆ้องวงใหญ่ เป็นต้น การพัฒนารูปแบบจากฆ้องเดี่ยวมาเป็นฆ้องวงนั้น คงจะไม่มี ความแตกต่างจากการพัฒนาเครื่องสายตระกูลพิณทรงฮาร์พ ที่มีการพัฒนามาจากรูปแบบ ของคันธนูที่เริ่มจาก 1 สาย 2 สาย และ 3, 4, 5 ... ตามลำดับ ในลักษณะเช่นเดียวกัน การพัฒนา ก่อนที่จะมาเป็นรูปของฆ้องวงในปัจจุบัน คงไม่พ้นวิธีการจัดเรียงที่เริ่มจากหนึ่ง เป็นสอง และ 3 4 5. ตามความจำเป็นที่มนุษย์ต้องการให้เอื้อประโยชน์

รูปร่างลักษณะของการจัดฆ้องให้เป็นชุดจนสามารถใช้สร้างทำนองได้นั้น ปรากฏพบในลักษณะที่หลากหลาย ครอบคลุมดินแดนเอเชียอาคเนย์ทั้งภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นกรณี การจัดเรียง ฆ้องราง ของไทยที่เคยใช้ในอดีต ฆ้องโบนังของอินโดนีเซีย กรณีของน้องครึ่งวงตาม ที่ ปรากฏเป็นหลักฐานในงานประติมากรรมภาพปูนที่ปราสาทนครวัด นครธมในกัมพูชา หรือน้อง ครึ่งวงที่ยังคงใช้บรรเลงในแถบอีสานใต้ 3 จังหวัด คือ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ การพัฒนา จนเกือบครบเป็นวงกลม เช่น กรณีฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็กของไทยและกัมพูชา ที่เว้นเป็นช่องไว้ เพื่อใช้เป็นทางเข้าออกสำหรับผู้บรรเลง การพัฒนาเป็นวงกลมสมบูรณ์ปรากฏให้เห็นในกรณีฆ้องวง ของพม่า ที่จัดเรียงลูกฆ้องจำนวน 19 ลูก เป็นวงกลมบนวงฆ้องที่มีลักษณะคล้ายกับคอกเปิงมาง ในวงปีพาทย์มอญ และเจาะเป็นช่องเพื่อให้นักดนตรีสามารถลอดผ่านเข้าไปในฆ้องได้อย่างสะดวก ภาพความหลากหลายเกี่ยวกับรูปร่างของน้องที่เรียงชุดในภูมิภาคนี้ แสดงให้เห็นถึง “วัฒนธรรม ฆ้อง” ซึ่งเป็นวัฒนธรรมร่วมของคนในภูมิภาคนี้

2.2. ลักษณะของฆ้องวงใหญ่และไม้ตีฆ้องวงใหญ่

มานพ วิสุทธิแพทย์ (2535 : 4 - 9) ได้กล่าวถึงลักษณะของฆ้องวงใหญ่และไม้ตีฆ้องวงใหญ่ ไว้ดังนี้ ฆ้องวงใหญ่มีส่วนประกอบสำคัญ ๆ 2 ส่วน คือ ลูกฆ้อง และ รางฆ้อง ลูกฆ้องวงใหญ่มี 16 ลูก มีขนาดลดหลั่นกันตามลำดับ ลูกฆ้องทั้ง 16 ลูกผูกด้วยหนังติดกับรางฆ้องซึ่งทำด้วยหวาย

ขดเป็นวงค่อนข้างกลม ลูกฆ้องทั้ง 16 ลูก มีเสียงเรียงกันตามลำดับจากต่ำไปสูง (เมื่อนับจากซ้ายไปขวา) ไม้ตีฆ้องวงใหญ่ มี 2 อัน ประกอบด้วยด้ามไม้และหัวไม้ ด้ามไม้ทำด้วยไม้ไผ่หรือไม้เนื้อแข็ง ส่วนหัวไม้ทำด้วยหนังช้าง หนังวัว หรือหนังควายที่มีความหนาเท่าที่ต้องการ หัวไม้อาจทำด้วยไม้ โดยมีผ้าห่อหุ้มให้มีความอ่อนแอแข็งแรงดี

เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี (2538 : 9) ได้กล่าวถึงลักษณะของฆ้องวงใหญ่ว่า ประกอบไปด้วยส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ร้านฆ้อง (วงฆ้อง) และลูกน่อง ร้านฆ้องทำด้วยหวายโป่ง 4 อัน ด้านบน 2 อัน และด้านล่าง 2 อัน ขดให้เป็นวงกลมขนานกันไป โดยเว้นที่ไว้สำหรับนักดนตรี เข้าไปนั่งบรรเลง ขนาดความใหญ่ของวงจะมีขนาดที่นักดนตรีสามารถนั่งขัดสมาธิได้สบาย ๆ ส่วนปลายระหว่างเส้นหวายด้านบนทั้งสองข้างจะมี “โชน” ซึ่งทำด้วยไม้ ส่วนปลายจะเล็กเรียวและงอน ฆ้องวงใหญ่จะประกอบไปด้วยลูกฟองทั้งหมด จำนวน 16 ลูก โดยเรียงจากลูกที่มีขนาดใหญ่สุดทางด้านซ้ายมือของผู้บรรเลง จนกระทั่งถึงลูกเล็กสุดทางด้านขวามือของผู้บรรเลง บริเวณด้านใต้ของปุ่มฆ้อง ใช้ซี่ผึ้งผสมตะกั่วติดถ่วงเพื่อปรับเสียงให้แตกต่างกัน มากบ้าง น้อยบ้าง ตามระดับ ความสูง - ต่ำของเสียง ฆ้องวงใหญ่ใช้ไม้ตี 2 อัน นักดนตรีจะถือไม้ตีฆ้องมือละอัน ไม้ตีฆ้องมีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด คือ ไม้แข็งและไม้นวม ไม้ตีฆ้องชนิดไม้แข็งทำด้วยหนัง นำมาตัดเป็นวงกลมและเจาะตรงกลางสำหรับสอดใส่ด้ามไม้ฆ้อง ไม้ตีฆ้องชนิดไม้แข็งนี้ ใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์ไม้แข็ง ปี่พาทย์นางหงส์ ส่วนไม้ตีชนิดไม้นวมเป็นไม้ที่พันด้วยผ้า ใช้สำหรับบรรเลงกับวงมโหรี ปี่พาทย์ ไม้นวม และวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์

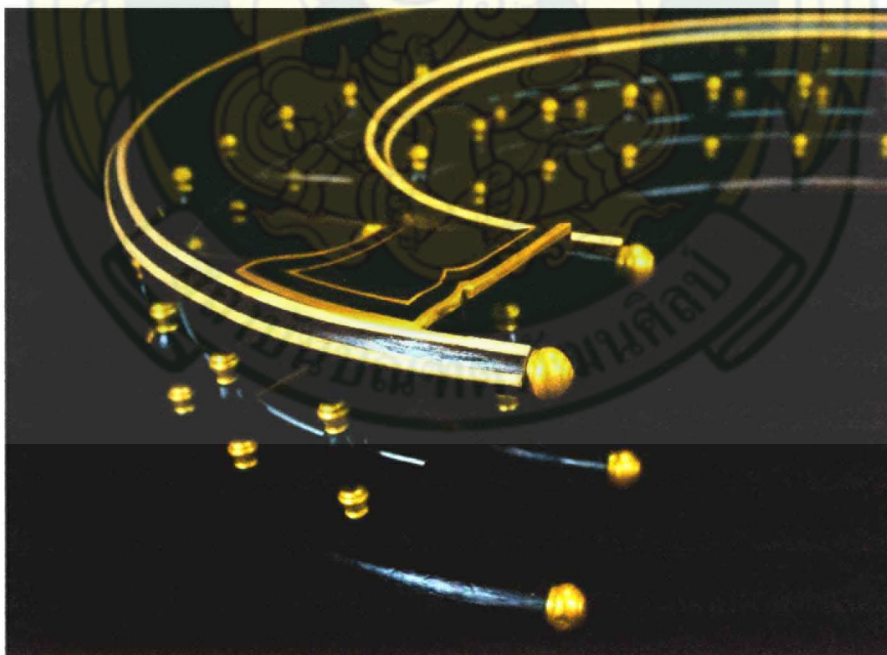
ชูเกียรติ วงษ์ (2539 : 43) ได้กล่าวถึงลักษณะของฆ้องวงใหญ่ว่า ฆ้องวงใหญ่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีวิวัฒนาการมาจากฆ้องคู่ ฆ้องราง ฆ้องวงใหญ่มีส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ลูกฆ้อง ประกอบไปด้วย 16 ลูก เรียงจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง ลูกฆ้องจะมีเสียงสูงเสียงต่ำ มีการปรับระดับเสียง โดยใช้วิธีใส่ตะกั่วใต้ลูกฆ้อง ถ้าตะกั่วน้อยความสั่นสะเทือนจะมากเสียงจะสูง ถ้าตะกั่วมากเสียงจะต่ำ ดังนั้น เสียงลูกฆ้องจะเรียงไล่ตามลำดับจากซ้ายไปขวา ของผู้นั่งตีในวงฆ้อง โดยฆ้องลูกแรกจะเริ่มเสียงต่ำไล่ตามลำดับจนถึงลูกที่ 16 สุดท้ายเสียงจะสูงสุด ลูกฆ้องจะทำจากโลหะ โดยวิธีการตีโลหะให้เป็นรูปร่างที่กำหนดเป็นลูกฆ้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นปุ่มกลมตรงกลางฐานแผ่ออกไปโดยรอบและหักออกไปเป็นขอบโดยรอบ เรียกว่า “ฉัตร” ที่ขอบจะเจาะรู 2 ข้าง ๆ ละ 2 รู เพื่อใช้ร้อยเชือก ลูกน่องจะมีลักษณะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับระดับเสียง ถ้าเสียงต่ำฆ้องลูกจะใหญ่ แต่ถ้าเสียงสูงฆ้องลูกจะเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางของ ลูกน่องยาวประมาณ 12 - 17 เซนติเมตร

ภาพลูกฆ้องวงใหญ่

2. รำนฆ้อง มีหน้าที่สำคัญ คือ เป็นอุปกรณ์ที่ให้ลูกต้องทั้ง 16 ลูก ผูกยึดติดเรียงเสียงจากลูกฆ้องเสียงต่ำด้านซ้ายไล่ตามลำดับไปจนถึงลูกที่ 16 สุดท้ายเสียงสูงสุด สำหรับไม้ที่มี 2 อัน หรือ 1 คู่ ตีข้างละอัน ไม้ตีจะมีลักษณะใช้ผ้าหุ้มหน้าตรงหัวไม้

ภาพรำนของฆ้องวงใหญ่

ภาพฆ้องวงใหญ่ (ไม้หนึ่ง)

2.3. ลักษณะการนั่งตีฆ้องวงใหญ่

มานพ วิสุทธิแพทย์ (2535 : 5 - 7) ได้กล่าวถึงลักษณะการนั่งตีฆ้องวงใหญ่ ไว้ว่า การนั่งบรรเลงฆ้องวงใหญ่นั่งได้ 2 อย่าง คือ

1. นั่งขัดสมาธิ เมื่อต้องการฝึกซ้อมและบรรเลงเพลงทั่ว ๆ ไป เพราะมี ความคล่องตัวใน การบรรเลง
2. นั่งพับเพียบ เมื่อต่อเพลงกับครูหรือบรรเลงเพลงหน้าพาทย์ ซึ่งผู้เรียน หรือผู้บรรเลงต้องให้ความเคารพต่อผู้สอนและบทเพลงนั้น ๆ

การนั่งบรรเลงทั้ง 2 อย่าง ต้องนั่งตรงกลางของวงฆ้อง นั่งตัวตรง ก้มศีรษะ เล็กน้อย ในทิศทางที่มองลูกน้องได้สะดวก

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี (2538 : 13 - 14) ได้กล่าวถึงลักษณะการนั่งตีฆ้องวงใหญ่ ไว้ดังนี้

1. นั่งขัดสมาธิตรงกลางภายในวงฆ้อง หันหน้าให้ตรงกับจุดกึ่งกลางของ วงฆ้อง โดยปกติจะมีตำแหน่งอยู่ประมาณลูกฆ้องที่ลูกที่ 8 นับจากลูกทวน (เสียงมี) หากสังเกต จากด้านหลัง ตำแหน่งโขนของวงฆ้องทั้งด้านซ้ายและด้านขวา จะอยู่ตรงกับขอบด้านซ้ายและขวาของลำตัว

2. ให้ผู้ฝึกหัดตั้งลำตัวให้ตรง ไม่นั่งงอตัว ไม่ก้มและเงยหน้า ซึ่งจะทำให้ขาดความสง่างาม

3. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องบรรเลงลูกฆ้องที่อยู่ปลายสุดด้านขวาหรือซ้าย ห้ามไม่ให้ใช้วิธีหมุนเปลี่ยนตำแหน่งลำตัวโดยเด็ดขาด ให้ใช้วิธีชำเลื่องสายตามอง หากมีความจำเป็น ให้เอี้ยวเฉพาะส่วนบนของลำตัวแต่พองาม

2.4. วิธีการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่

มานพ วิสุทธิแพทย์ (2535 : 5 - 7) ได้กล่าวถึงวิธีการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่ ไว้ว่า การจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่ ให้ใช้นิ้วก้อย นิ้วนางและนิ้วกลางกำด้ามไม้ไว้ นิ้วชี้วางบนไม้ตี และ นิ้วหัวแม่มือวางด้านข้างของด้ามไม้ให้ขนานกับนิ้วชี้ โดยให้ปลายนิ้วชี้ห่างจากหัวไม้ประมาณ 1 นิ้ว ด้ามไม้จะต้องพาดตรงกึ่งกลางของสันมือ การจับไม้ต้องจับให้พอดีไม่แน่นหรือหลวมจนเกินไป

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี (2538 : 14 - 16) กล่าวถึงวิธีการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่ ไว้ว่า ในการฝึกหัดเครื่องดนตรีทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีไทย หรือเครื่องดนตรีในสังกัดวัฒนธรรมตะวันตก หากการเริ่มครั้งแรกตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผิดพลาดตั้งแต่เมื่อเริ่มเรียน จนผู้เรียนมีความรู้สึกรู้เป็นความเคยชินแล้ว เป็นสิ่งยากยิ่งที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านั้น

วิธีจับไม้ฆ้องเป็นหนึ่งในหลักเกณฑ์ที่สำคัญสำหรับผู้เริ่มเรียนควรจะต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่ง การจับไม้ฆ้องอย่างถูกวิธี ไม่เพียงแต่จะทำให้ดูมีความสง่างามเท่านั้น แต่จะส่งผลถึงขบวนการผลิตเสียงที่มีประสิทธิภาพ อันเอื้อประโยชน์เป็นอย่างมากต่อการบรรเลง ดนตรีไทยในชั้นสูง วิธีจับไม้ฆ้อง นิยมกระทำใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. วิธีจับแบบปากนกแก้ว เป็นลักษณะที่ผู้ฝึกหัดจะต้องรวมนิ้วกลาง นิ้วนาง และ นิ้วก้อยรัดไม้ตีฆ้องไว้กับฝ่ามือ ในขณะที่เดียวกันใช้นิ้วหัวแม่มือกดด้านในของไม้ฆ้อง ตรงกับตำแหน่งส่วนโคนของนิ้วชี้ ซึ่งอยู่ทางด้านนอกของไม้ตี ส่วนปลายของนิ้วชี้ตัวรัดไม้ฆ้องด้านล่างไว้ จึงทำให้มองดูมีลักษณะคล้ายกับปากนกแก้ว

2. วิธีจับแบบปากกา มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับวิธีจับแบบปากนกแก้วเกือบทุกประการ แตกต่างตรงส่วนของนิ้วชี้ คือ แทนที่จะใช้นิ้วชี้ซึ่งงอตัวรัดไม้ด้านล่างไว้ ให้เหยียดนิ้วชี้

ให้ตรงบนส่วนก้านของไม้ตีฆ้อง ส่วนปลายสุดของนิ้วชี้จะอยู่ติดด้านหลังของแผ่นหนังหรือแป้นที่ตีฆ้อง การจับแบบปากกานี้ผู้ฝึกหัดจะต้องใช้นิ้วชี้กดจากด้านบนของไม้ ในขณะที่นิ้วหัวแม่มือกดด้านข้าง

ไม่ว่าจะเป็นลักษณะการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่ด้วยวิธีใดก็แล้วแต่ ผู้ฝึกหัดจะต้อง คว่ำมือ โดยที่ ก้านไม้ตีฆ้องวงใหญ่จะอยู่ตรงกึ่งกลางของอุ้งมือและลำแขน หากผู้ฝึกหัดมองจากด้านหลังของมือและ ลำแขนแล้ว จะต้องมองไม่เห็นก้านไม้ตีฆ้องยื่นออกมา นิ้วทั้งห้านิ้วที่กุมรัดไม้ตีฆ้องจะต้องไม่บีบรัด แน่นจนเกินไป เพราะจะทำให้เกิดการเกร็ง ซึ่งจะส่งผลต่อเสียงฆ้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

จากการที่ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมการศึกษาไว้อย่าง มากมายหลากหลายรูปแบบ มีนวัตกรรมการศึกษาประเภทหนึ่งที่ได้รับการนิยมนำใช้ในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็คือแบบฝึกทักษะซึ่งได้มีนักศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 12) กล่าวว่า แบบฝึกหัดชุด หรือชุดการสอนที่เป็นแบบ ฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542 : 375 ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่าหมายถึง แบบฝึกทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียน ที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

เตือนใจ ตรีเนตร (2544 : 5) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าเป็นสื่อประกอบการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะ เพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครู เป็นผู้แนะนำ

ปฐมพร บุญลี (2545 : 43) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียน กระทำเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความ ชำนาญมากขึ้นและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พรพรหม อัตตวัฒนากุล (2547 : 18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกคือ สิ่งที่ผู้สอนมอบให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถนำไป แก้ไขปัญหาได้

สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความชำนาญความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้น จะ

ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีความรู้และมีทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

2. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

จินตนา ชูเชิด (2537 : 28) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูควรสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยการสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ในแบบฝึกควรมีรูปภาพ ประกอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน

อดุลย์ ภูปลัม (2539 : 24 – 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึก ว่าแบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียนสร้างความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มะลิ อาจิวชัย (2540 : 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึก ว่าแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนอย่างยิ่ง ซึ่งครูผู้สอนสามารถที่จะผลิตขึ้นมาใช้เอง แบบฝึกนั้นเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอน เพื่อฝึกทักษะหลังจากได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนไปแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและเกิดความชำนาญเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะมากขึ้น

3. ประโยชน์ของแบบฝึก

ได้มีนักวิชาการหลายท่าน กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : 33) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่าแบบฝึกจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองได้ และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา

ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มากนอกจากนี้แล้วยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

เตือนใจ ตรีนตร (2544 : 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีมีความชำนาญและเกิดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 62 – 63) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้น มา ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ครู ทำการสอน
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนมาทดสอบการเรียนรู้ของตนเองว่าเกิดจากการเรียนรู้
3. ใช้สำหรับประเมินผลการสอบเป็นรายบุคคลหลังจากได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแล้ว โดยผลงานจากแบบฝึกหัดที่ทำมาส่งครูทำให้ทราบว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด
4. ใช้แบบฝึกหัดสำหรับทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะทางภาษา ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษา ทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ได้กว้างขวางมากขึ้น สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการอ่านการเขียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้ดี สามารถนำแบบฝึกหัดทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

4. ลักษณะที่ดีของแบบฝึก

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายและแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่นักการศึกษาได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

จินตนา ชูเชิด (2537 : 24) ได้กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการฝึกทักษะในด้านใด
2. การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
3. มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
4. เรียงลำดับความยากง่าย
5. ใช้เวลาในการฝึกไม่นานจนเกินไป

สมพร พูนพันธ์ (2541 : 40) ได้กล่าวว่าแบบฝึกหัดที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่ายคำชี้แจงหรือคำสั่งต้อง

ชัดเจนกะทัดรัด

4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

เตือนใจ ตรีนตร (2544 : 7) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีคำสั่งและคำอธิบายอย่างชัดเจนมีเนื้อหารูปแบบน่าสนใจซึ่งจะต้องอาศัย หลักจิตวิทยา เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในการเรียนรู้ และ นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

พรพรหม อุตตวัฒนากุล (2547 : 21) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียนได้เลือกทำ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดหมายที่แน่นอนว่าจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปยากให้เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาให้ตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการจัดการความรู้

วิธีดำเนินการจัดการความรู้เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้องค์กรเข้าใจถึงขั้นตอนที่ทำให้เกิดกระบวนการในการจัดการความรู้ หรือความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและมีพัฒนาการต่อไปภายในองค์กรวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ซึ่งวิธีดำเนินการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ คณะผู้จัดทำได้แบ่งลำดับวิธีดำเนินการจัดการความรู้ออกเป็น 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)
2. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)
3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)
4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement)
5. การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)
6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)
7. การเรียนรู้ (Learning)

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)

การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification) เป็นการพิจารณาความรู้ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนเป็นการพิจารณาว่าความรู้นั้นอยู่ในรูปแบบใดหรืออยู่กับบุคคลใด ซึ่งคณะผู้จัดทำได้ดำเนินการดังนี้

1.1 จัดประชุมคณะผู้ดำเนินงาน ปรัชญาหรือเกี่ยวกับความต้องการองค์ความรู้ที่มีอยู่ภายในองค์กร และมีความจำเป็นต่อการดำเนินงาน โดยใช้วิธีการทำแผนที่ความรู้ (Knowledge Mapping) ผลในที่ประชุมสรุปได้ว่าต้องการองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานของการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการปรับพื้นฐานการบรรเลงของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาใหม่ในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1

1.2 แต่งตั้งคณะทำงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

1.3 กำหนดเนื้อหาที่ต้องการ โดยการจัดประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้เพื่อเสนอหัวข้อในประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการจัดเก็บองค์ความรู้ ในการประชุมสามารถสรุปเนื้อหาที่ต้องการจัดเก็บองค์ความรู้ได้ดังนี้ แนวทางการจัดทำนั้ในการบรรเลงและการจับไม้ตีที่ถูกต้อง การปรับพื้นฐานการบรรเลงให้นั้หน้ามือทั้งสองข้างเท่ากันด้วยการตีฉาก การปรับกลวิธีการบรรเลงขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การกรอ การสะเดาะ การสะบัดขึ้น และการสะบัดลง ซึ่งในที่ประชุมได้กำหนดกลุ่มบุคคลที่มีความรู้และต้องการไปจัดการความรู้ คือคณะครุอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ปีพาทย์ เนื่องจากเป็นบุคลากรที่มีทักษะความสามารถในด้านฆ้องวงใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอนวิชาทักษะปีพาทย์ให้นักเรียนนักศึกษา ทำให้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอน และการปรับพื้นฐานในการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ได้

1.4 วางแผนการดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือการแสวงหาความรู้จากภายนอก หากองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อองค์กรนั้นยังไม่มี หรือพบกว่ายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนการจัดเก็บรักษาองค์ความรู้เก่าและการจัดการกับองค์ความรู้ที่ใช้ไม่ได้แล้ว ในการจัดการความรู้เรื่องเทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ คณะผู้จัดทำได้แสวงหาความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ดังนี้

1. จัดประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ ประชุมเสวนาเกี่ยวกับเทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีสมาชิกเป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ 6 ท่าน ร่วมกับบุคคลผู้ให้ความรู้อีก 2 ท่าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 8 ท่าน ขั้นตอนการทำงานได้มีการแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ตามเนื้อหา ได้แก่ แนวทางการจัดทำนั้ในการบรรเลงและการจับไม้ตีที่ถูกต้อง การปรับพื้นฐานการบรรเลงให้นั้หน้ามือทั้งสองข้างเท่ากันด้วยการตีฉาก และการปรับกลวิธีการบรรเลงขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การกรอ การสะเดาะ การสะบัดขึ้น และการสะบัดลง

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องเทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ จัดประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ ประชุมเสวนาตามหัวข้อเนื้อหาที่ได้จำแนกเอาไว้

ขั้นตอนที่ 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)

การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization) เป็นการวางโครงสร้างความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบในอนาคต ในการจัดการความรู้เรื่องเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ ผู้จัดทำได้ดำเนินการดังนี้

1. จัดจำแนกข้อมูลความรู้ที่ได้จากการประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ และนำมาจัดทำเป็นเอกสาร
2. จัดทำเป็นสื่อวิทัศน์เกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นฐานและการฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement)

การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement) เป็นการปรับปรุงรูปแบบเนื้อหาจากเอกสารหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ ใช้ภาษาในระดับเดียวกัน มีมาตรฐานเดียวกัน โดยใช้ภาษาทางการที่เข้าใจได้ง่าย โดยการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ ผู้จัดทำได้ดำเนินการดังนี้

1. นำเอกสารทางวิชาการที่ได้ค้นคว้าและได้รวบรวมจนเป็นรูปเล่มมาตรวจสอบเกี่ยวกับประเด็นความรู้ ความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วปรับปรุงให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์
2. กลั่นกรองความรู้จากการประชุมเสวนากันของคณะครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ปี่พาทย์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรดนตรีศึกษา คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป-นครราชสีมา
3. รวบรวมข้อมูลและปรับปรุงเนื้อหาเอกสารให้เป็นมาตรฐาน
4. สร้างองค์ความรู้ที่ได้จากการกลั่นกรององค์ความรู้

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)

การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access) เป็นการทำให้ผู้ที่ต้องการจะใช้อีกองค์ความรู้ นั้น ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อาจเป็นการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศประชาสัมพันธ์ใน Website หรือสื่อต่าง ๆ เช่น Youtube และ Facebook เพื่ออำนวยความสะดวก

ให้แก่ผู้สนใจ โดยคณะกรรมการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบผลสำเร็จ ได้มีการดำเนินการดังนี้

1. กิจกรรมประชุมคณะครู อาจารย์ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
2. เผยแพร่ข้อมูลผ่าน Website หรือสื่อต่าง ๆ เช่น Youtube และ Facebook
3. จัดเก็บข้อมูลไว้ที่ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งซึ่งแต่ละฝ่ายจะต้องเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร สามารถกระทำได้หลายวิธีการด้วยกัน จะทำให้แต่ละบุคคลได้รับความรู้จากผู้อื่นแล้วนำมาประสานรวมกับความรู้ของตน ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจที่ครอบคลุมเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น โดยแต่ละวิธีจะมีการนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับกรณีของปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้ง

1. กรณีที่เป็นองค์ความรู้ที่ชัดเจนอาจใช้วิธีจัดทำเป็นเอกสารหรือเป็นข้อมูลสารสนเทศ
2. กรณีเป็นองค์ความรู้ที่ถูกปลูกฝังอยู่ในตัวของบุคคล อาจจะใช้วิธีจัดทำเป็นระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้หรือชุมชนนักปฏิบัติ (Communities of Practice : CoP) หรืออาจใช้ระบบกิจกรรมกลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม (Innovation and Quality Circles : IQCs) ระบบการสับเปลี่ยนงาน (Job Rotation) ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring system) การหยิบยืมตัวบุคลากรมาช่วยงานหรือจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Forum) และระบบทีมข้ามสายงาน (Cross functional Team) เป็นต้น ในการจัดการความรู้เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ คณะผู้ดำเนินงานได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้
 - ชี้แจงและถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่เดิม โดยให้ครูอาจารย์ได้เล่าถึงความรู้ที่ตนได้รับการถ่ายทอดมา
 - แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ โดยให้คณะครูอาจารย์บอกเล่าประสบการณ์ทางด้านการสอนของตนเองที่เคยนำมาใช้กับนักเรียนนักศึกษา และเป็นวิธีการที่ผ่านการใช้มาแล้วได้ผลดีต่อนักเรียนนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้ (Learning)

การเรียนรู้ (Learning) เป็นการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนนักศึกษาในความดูแลของครูอาจารย์ ตลอดจนตัวนักศึกษายังสามารถนำไปใช้เป็นแบบฝึกหัดเพื่อเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองได้อีกด้วย

บทที่ 4

ผลการดำเนินการจัดการความรู้

การดำเนินการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบผลสำเร็จ จากการจัดประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถที่ต้องการถอดความรู้ ในครั้งนี้ได้จัดประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ตามหัวข้อการจัดเก็บความรู้ ดังนี้

1. แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ตี
2. แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาก
3. แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ 1 พยางค์ การตีไล่เสียงครึ่งละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสลับขึ้น การตีสลับลง และการสะเดาะ

เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ตี

การดำเนินการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นการจัดเก็บความรู้จากกลุ่มบุคคลที่ทรงภูมิรู้ในด้านนี้ ซึ่งเป็นครูอาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา จำนวน 2 ท่าน ได้แก่ นายนพเก้า จรรย์นาฏย์ และนายสุเทพ คงมัน โดยดำเนินการจัดเก็บองค์ความรู้จำนวน 2 ครั้ง ในประเด็นแนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ตี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ครั้งที่ 1 วันที่ 3 กรกฎาคม 2563

คณะทำงานได้รวบรวมข้อมูลที่มีอยู่ในตัวบุคคลผ่านการสนทนาและเปลี่ยนความรู้ ในหัวข้อ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนั่ง และการจับไม้ตี โดยมีผู้ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ในครั้งนี้ด้วยกัน 4 ท่าน ได้แก่ นายนพเก้า จรรย์นาฏย์ นายสุเทพ คงมัน นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ และว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่า

ในการเริ่มเรียนปีพาทย์มา เป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่าก่อนจะไปหัดเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทุกคนก็ต้องผ่านการเรียนฆ้องวงใหญ่กันมาก่อนทั้งนั้น เพราะเป็นเครื่องดนตรีพื้นฐานจริง ๆ ที่เอาไปต่อยอดในการบรรเลงเครื่องอื่น ๆ ได้หมด ถือว่าครูโบราณท่านตั้งใจวางรากฐานเอาไว้ให้ลูกศิษย์ได้ศึกษาเรียนรู้เรื่องทำนั่งตีฆ้องวงใหญ่นั้น จริง ๆ แล้วเวลาจะบรรเลงแต่ละเครื่อง ครูทุกท่านก็จะคอยบอกเสมอว่าให้นั่งหลังตรง คาดว่าเหตุผลหลักเพื่อต้องการให้สรีระของผู้บรรเลงดูสง่างาม สะดวกในการบรรเลงด้วย และไม่ว่าเครื่องดนตรีชิ้นไหน ครูผู้สอนก็จะอบรมศิษย์ให้บรรเลงเครื่องดนตรีด้วยการนั่งหลังตรงเสมอ

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

สมัยตนเองเริ่มเรียนนั้นไม่ได้เริ่มตามธรรมเนียมหรือหลักการแบบโบราณ เริ่มเรียนปีพาทย์ด้วยความชอบขนาดเอก ครูที่โรงเรียนประถมก็ให้เล่นระนาดเอกได้เลย นักเรียนคนไหนชอบเครื่องดนตรีอะไรก็เล่นเครื่องนั้น พอมาสู่กระยะหนึ่งไม่มีใครบรรเลงฆ้อง ตนจึงเลือกไปตีฆ้องตั้งแต่ตอนนั้น แล้วถึงชั้นมัธยมฯ จึงได้มาเข้าใจว่าต้องฝึกหัดฆ้องวงใหญ่ก่อนเป็นอันดับแรก จะช่วยให้เรามีพื้นฐานในการบรรเลงที่ดี ช่วยให้เรามีทักษะในการจดจำเพลงได้ดีอีกด้วย อย่างแรกที่สามารถจำได้คือครูจะสอนให้นั่งหลังตรง เมื่อเรียนไปสักกระยะหนึ่งครูก็จะพูดอีก คอยบอกคอยย้ำตลอดว่าต้องนั่งหลังตรง และมาคอยจัดท่าให้นักเรียนไม่ให้ตัวเอียงไปด้านหน้าหรือด้านหลัง

นายพนแก้ว จรรย์นาญย์ กล่าวว่า

ตั้งแต่รุ่นครูสมัยโบราณมาแล้ว จนถึงรุ่นของเราก็ให้เรียนฆ้องวงใหญ่กันก่อน เริ่มแรกก็ต้องมาดูท่วงท่า ดูท่าทางบรรเลงว่าดีไม่ได้อย่างไร ต้องนั่งให้มั่นคง ส่วนใหญ่พวกนักดนตรีปีพาทย์จะนั่งขัดสมาธิกันหมด สามารถนั่งพับเพียบได้แต่นั่งขัดสมาธิมีความถนัดมากกว่า เมื่อน้อยกว่านั่งขัดสมาธิให้ฐานกว้าง เวลาตีก็นั่งหลังตรงไม่เอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ในตอนเด็ก ๆ หัดที่แรกก็จะเกิดอาการเมื่อยเป็นเรื่องธรรมดา ครูที่สอนก็จะคอยจี้คอยย้ำไปเรื่อย ๆ พอระยะเวลาผ่านไปก็จะเกิดความเคยชินไปเองโดยปริยาย ครูก็ไม่จำเป็นต้องมาคอยจี้จ้ำจี้ไฉ่แล้ว

นายไกรลาส เอี่ยมศิริ กล่าวว่า

ตนเองนั้นเริ่มหัดดนตรีไทยที่เรียนปีพาทย์นี้ก็เริ่มเรียนฆ้องวงใหญ่เป็นชิ้นแรก อาจจะเป็นเพราะครูแต่ละท่านให้ความสำคัญกับธรรมเนียมหรือหลักการที่มีมาแต่โบราณ พอได้มาเริ่มเรียนฆ้องวงใหญ่ครูก็จะคอยสอนให้นั่งขัดสมาธิซึ่งก็เป็นท่าทางที่ถนัดแล้วก็สะดวกที่สุด โดยต้องให้นั่งหลังตรงเหมือนกับที่ทุกท่านได้กล่าวมาข้างต้น ช่วงแรกน่าจะเป็นเรื่องปกติ คือ มีความรู้สึกเมื่อยบ้างตามประสาทเด็กที่อาจจะมีความอดทนไม่มากพอ เวลาเล่นดนตรีไปก็จะเพลอนั่งหลังค่อมอยู่ตลอด ครูก็จะคอยย้ำให้เรา นั่งหลังตรงขึ้นมา

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

ในเรื่องของท่วงท่าในการบรรเลงน่าจะชัดเจนทีเดียวว่า สมาชิกทุก ๆ ท่านได้รับการปลูกฝังมาอย่างดีว่าให้นั่งตัวตรง ไม่เอียงไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจมองว่ามีเหตุผลอยู่หลายข้อ

1. เป็นท่าที่ที่สง่างาม

2. เป็นท่วงท่าที่เอื้อประโยชน์ในการบรรเลง คือ ช่วยให้การปฏิบัติเครื่องดนตรีด้วยเทคนิคต่าง ๆ มีความสะดวกและได้ประสิทธิภาพที่สุด เช่น การนั่งตัวตรงจะสัมพันธ์กับตำแหน่งของท่อนแขนส่วนบน ส่งผลให้การออกแรงตีมีน้ำหนักที่ดีกว่าการนั่งหลังค่อม เป็นต้น

อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง คือ กรณีของการสอนหรือฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะที่ดีตั้งแต่เริ่มแรกคือการนั่งให้ถูกหลักนั้น ผู้สอนต้องคอยย้ำเตือนอยู่เสมอจนกระทั่งผู้เรียนจดจำได้ขึ้นใจสามารถปฏิบัติได้และเตือนตัวเองได้เสมอ หรือบางครั้งในกรณีที่ผู้เรียนบางคนอาจจะนั่งตรงไม่ได้อย่างที่ครูต้องการ คือมีอาการเพลอนั่งหลังค่อมอยู่บ่อยครั้ง ครูอาจจะต้องมีการทำโทษเพิ่มเติมเล็ก ๆ น้อย ๆ

เพื่อให้ผู้เรียนจดจำทำนองได้ง่ายขึ้น เช่น ใช้ก้านไม้ระนาดสะกิดไปที่เอว หรือแผ่นหลังของผู้เรียนให้รู้สึกตัวอยู่ตลอดก็สามารถทำได้

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่

ในการฝึกให้เด็กนั่งบรรเลงฆ้องวงหรือเครื่องดนตรีปี่พาทย์อื่น ๆ ครูก็ต้องคอยย้ำอยู่เสมอ เพราะตามธรรมชาติเด็กจะเผลอตัว ไม่ได้ให้ความสำคัญกับทำนอง แต่ถ้าผู้สอนคอยย้ำคอยจดทำนองให้บ่อย ๆ ผู้เรียนก็จะมีความที่ที่เหมาะสม ในสมัยโบราณอาจจะมีการทำโทษเบา ๆ บ้างเพื่อให้ผู้เรียนจดจำ แต่ในยุคสมัยใหม่การสอนอาจเปลี่ยนไปตามยุค สมัยนี้ตามโรงเรียนประถมหรือมัธยมอาจใช้การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความตั้งใจฝึกมากขึ้น เช่น มีขนมมาแจกสำหรับเด็ก ๆ ที่สามารถนั่งหลังตรงในการบรรเลงเครื่องดนตรีต่าง ๆ ได้ หรือในชั้นเรียนครูจะมีคะแนนพิเศษเพิ่มให้ เป็นต้น โดยครูก็ต้องใช้วิธีสังเกตความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้เรียนอยู่ตลอด

นายพนแก้ว จรรย์นาญย์ กล่าวว่

ครูอาจารย์สอนดนตรีสมัยก่อนส่วนใหญ่ก็จะได้ใจดีเหมือนสมัยนี้ อาศัยการสอนแบบให้เด็กทำซ้ำ ๆ จนกระทั่งจำได้และสามารถปฏิบัติได้ ยกตัวอย่างทางวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้ที่เรียนทางด้านศิลปะส่วนใหญ่ก็จะมี ความตั้งใจพร้อมกับมีทักษะความสามารถเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ส่งผลให้การสอนของครูก็ไม่ต้องจ้ำจี้จ้ำไชมากเกินไปนัก ใช้การสอนและเตือนไปตามปกติก็สามารถปรับท่าที่บุคลิกภาพของผู้เรียนได้ไม่ยาก แต่ความต่างของยุคสมัยก็อาจจะทำให้การสอนนั้นยากขึ้นและต้องปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์

นายไกรลาส เอี่ยมศิริ กล่าวว่

การย้ำเตือนให้ผู้เรียนนั้นปฏิบัติตามผู้สอนให้ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ตั้งแต่ทำนอง บุคลิกภาพ ไปจนถึงเรื่องอื่น ๆ อีกประการหนึ่งคือการปฏิบัติตนของครู แสดงให้ผู้เรียนเห็นเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะการที่ผู้เรียนได้รับการอบรมสั่งสอน ผูกพันกับการได้เห็นและซึมซับสิ่งที่ดีจากครูจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนได้อย่างเต็มที่ เช่น การนั่งและการปฏิบัติเครื่องดนตรีของครูถือเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนอย่างมากไม่แพ้การสอน

การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ครั้งที่ 2 วันที่ 14 กรกฎาคม 2563

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่า

การที่จะปฏิบัติหรือตีฆ้องวงใหญ่หลังจากการจัดระเบียบทำนองแล้ว เรื่องการจับไม้ตีก็เป็นสิ่งสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน ทั้งการจับไม้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ จับแบบปากกา จับแบบปากไก่ และจับแบบปากนกแก้ว ในการฝึกหัดเริ่มแรกครูจะสอนให้จับไม้แบบปากกาก่อน คือ ให้ไม้อยู่ระหว่างกลางอุ้งมือ แล้วนิ้วชี้เหยียดตรงไปบนไม้ตี หรืออาจจะวางโค้งไปบนไม้ตีได้เล็กน้อย นิ้วที่เหลือคือ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วนัยมีส่วนช่วยในการจับไม้ทั้งหมด โดยการกำไม้ไว้เพื่อให้สามารถปฏิบัติเทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

เรื่องการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่อาจจะใกล้เคียงกับการจับไม้ตีระนาดเอก แต่มีความแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย คือ ขนาดของไม้ฆ้องวงใหญ่นั้นใหญ่กว่า ทำให้ลักษณะการจับนั้นเปลี่ยนแปลงไป โดยที่การจับไม้ระนาดเอกจะมีการวางตำแหน่งของนิ้วโป้งและนิ้วชี้ที่อยู่ใกล้เคียงกัน แต่สำหรับฆ้องวงใหญ่รวมไปถึงฆ้องวงเล็กนั้น ปลายนิ้วโป้งกับนิ้วชี้จะต้องอยู่ห่างกันพอสมควรเพื่อความสะดวกในการควบคุมไม้

นายณพเก้า จรรย์นาญย์ กล่าวว่า

การจับไม้ตีนั้นมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันกับการจัดทำนอง เนื่องจากการนั่งในท่าที่เหมาะสมนั่งตัวตรงแล้ว รวมกับการจับไม้ที่ดีจะทำให้การบรรเลงออกมาดีด้วย หลักการโดยปกติในการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่จะใช้วิธีการจับแบบปากกา แต่ในบางครั้งก็ใช้การจับแบบปากนกแก้วด้วย เห็นได้ชัดจากครูผู้ใหญ่หลายท่าน ในเวลาบรรเลงที่ต้องตีลูกฆ้องเสียงสูงใกล้เคียงกับลูกยอด อาจจะไม่สะดวกที่จะเอี้ยวตัวนัก จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการจับไม้แบบปากนกแก้ว แล้วใช้การบิดข้อมือเพื่อที่จะได้เอี้ยวตัวน้อยลง

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่

ในการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่ ประการสำคัญนอกเหนือจากการใช้นิ้วมือแต่ละนิ้วกำไม้อย่างเหมาะสมแล้ว ต้องคว่ำมือ และข้อศอกไม่กางจนเกินไป จะช่วยให้การตีมีน้ำหนักดี เป็นท่าทางที่ดูสวยงามด้วย การจับไม้แบบปากกาเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และสามารถต่อยอดในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ ได้ด้วย

การสอนให้นักเรียนฝึกการจับไม้ตีให้ถูกต้อง ครูก็จะนิยมใช้วิธีที่ใกล้เคียงกับการจัดท่านั่ง คือ การทำให้นักเรียนปฏิบัติตาม ช่วยในการจัดท่าทางและคอยย้ำเตือนให้นักเรียนจำได้

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่

เรื่องการจับไม้ตีมักจะพบได้บ่อยครั้ง คือ นักเรียนจับไม้ไม่อยู่ระหว่างอุ้งมืออย่างที่ควร ซึ่งท่าที่ควรจะเป็นคือกำไม้ไปจนถึงปลายไม้จะต้องอยู่ใต้ท่อนแขนของผู้บรรเลง การที่เห็นปลายไม้โผล่ออกมาด้านข้างของแขน แสดงว่าการจับไม้นั้นยังไม่เหมาะสม ครูต้องใช้การสังเกตและย้ำเตือนผู้เรียนอยู่เสมอ

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่

ในการช่วยปรับปรุงพื้นฐานสำหรับนักศึกษาเรื่องการจับไม้ตีฆ้องวงใหญ่จำเป็นต้องใช้ความเอาใจใส่ของครูอาจารย์ ที่จะคอยย้ำเตือนนักศึกษาเพื่อแก้ไขท่าทางให้เป็นไปอย่างเหมาะสม ตั้งแต่การสังเกต้วยะส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลง ได้แก่ หัวไหล่ต้องอยู่ในระดับในการนั่งปกติ ไม่ยกหรือทิ้งไหล่จนเกินไป ท่อนแขนช่วงบนไม่กางออกจนเสียบุคลิกและมักจะต้งตั้งเป็นมุมฉากกับท่อนแขนช่วงล่าง ข้อศอกต้องไม่ถ่างออกไกลจากลำตัวมากนัก อีกทั้งตำแหน่งของข้อมือควรจะอยู่ในแนวระนาบเดียวกับท่อนแขน ไม่คดเลี้ยวเข้าหรือออก ท่าทางต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อจัดให้เหมาะสมได้แล้ว ฝึกฝนจนเกิดความเคยชินก็จะได้ท่าทางการบรรเลงที่สวยงาม และเอื้อประโยชน์ต่อการบรรเลงด้วย

เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติ ฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาก

การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ครั้งที่ 3 วันที่ 23 กรกฎาคม 2563

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่า

แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยการตีฉากนั้นเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก เป็นหลักการฝึกที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนมากขึ้น สามารถบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้มีน้ำหนักเสียงที่สมดุลได้ เรียกอย่างง่าย ๆ ว่า “มือเท่า” ซึ่งผู้เรียนต้องใช้เวลาในการฝึกและสังเกตตัวเองอยู่ตลอด เพราะในระยะแรก การตีของมือทั้งสองข้างอาจไม่เท่ากัน คือ การตีในบางครั้งไม่ซ้องซ่างซ้ายสัมผัสลูกฆ้องก่อนซ่างขวา หรือด้านขวาลงสัมผัสลูกฆ้องก่อนซ่างซ้าย เป็นต้น ผู้สอนต้องคอยกำกับดูแลให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างช้า ๆ เพื่อให้เกิดความเคยชินของกล้ามเนื้อ

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

การฝึกฝนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยวิธีการที่เรียกว่า การตีฉาก เป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอดจากครูมาจากรุ่นสู่รุ่น มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับพื้นฐานผู้เรียนให้บรรเลงได้แม่นยำในการตีคู่เสียงต่าง ๆ รวมทั้งช่วยให้น้ำหนักมือซ้ายและขวาเท่ากัน โดยครูจะบังคับให้ผู้เรียนนั่งหลังตรง จัดสรีระร่างกายให้ตรงแต่ไม่เกร็งจนเกินไป แล้วจับไม้ให้ถูกท่าโดยนิยมใช้การจับไม้แบบปากกา แล้วมือทั้งสองข้างจับไม้ตีสองไปบนลูกฆ้องพร้อมกันเป็นคู่สี่หรือคู่แปด ผู้เรียนต้องหมั่นสังเกตการณ์ตีของตนเอง และบังคับให้มือทั้งสองข้างออกแรงให้น้ำหนักเสียงดังออกมาเท่า ๆ กัน และไม่สัมผัสลงบนลูกฆ้องพร้อมกันด้วย การเคาะจังหวะเพื่อเป็นการควบคุมให้ผู้เรียนตีด้วยความสม่ำเสมอ เป็นอีกปัจจัยที่ช่วยเสริมให้การฝึกฝนได้ผลมากยิ่งขึ้น

นายณพเก้า จรรย์นาญญ์ กล่าวว่า

การตีฉากของผู้ที่เรียนดนตรีปี่พาทย์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มีกำลังมากขึ้น สามารถปฏิบัติกลวิธีต่าง ๆ ได้อย่างแข็งแรงมั่นคง ในช่วงเริ่มต้นของการฝึกนั้น การตีฉากจะทำให้มือทั้งสองข้างมี

น้ำหนักเท่ากัน อีกทั้งยังช่วยให้ติลลงไปตรงตำแหน่งปุ่มของลูกช้องได้อย่างแม่นยำด้วย ครูต้องสังเกต การตีของผู้เรียนให้ดี เพราะในบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะได้ว่ามือของตนเองนั้นได้ติลไปบน ลูกช้องพร้อมกันหรือไม่ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องช่วยกันกำกับให้ผลออกมาเป็นที่พอใจ

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่

การฝึกด้วยวิธีการตีฉากจะช่วยให้น้ำหนักมือของผู้บรรเลงเท่ากัน ส่งผลให้ได้เสียงที่สมบูรณ์ ผนวกกับในเวลาฝึกฝน ผู้เรียนได้รับการควบคุมดูแลจากครู ทั้งการเตือนเรื่องท่าทางที่อาจผิดเพี้ยนไป และการคุมจังหวะในการตีฉากให้สม่ำเสมอ ผู้สอนต้องคอยกดดันให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการฝึกซ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติเองนอกเวลาเรียน นอกเหนือจากการฝึกและได้รับการปรับปรุงท่าทาง จากครูในเวลาเรียนแล้ว การฝึกด้วยตนเองของนักเรียนนักศึกษาเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาทักษะการ บรรเลงได้มาก

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่

การฝึกฝนด้วยตนเองของนักเรียนเพียงผู้เดียวอาจช่วยให้มีการพัฒนาดตนเองขึ้นได้ แต่การฝึก พร้อมกันเป็นกลุ่มก็สามารถช่วยเร่งประสิทธิภาพของการฝึกได้อีกทางหนึ่ง เพราะนักเรียนนักศึกษาจะ ได้เห็นตนเองและเพื่อนที่ฝึกร่วมกันว่ามีพัฒนาการไปถึงจุดใดแล้ว จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการ พัฒนาทักษะของตนเองให้ดีขึ้น เปรียบเหมือนเป็นการแข่งขันท้าทายซึ่งกันและกัน หากใช้วิธีฝึกเป็น กลุ่มร่วมกับการเคาะจังหวะของครูผู้สอน จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจผู้อื่น และมีทักษะชีวิตในการ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้อีกด้วย

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่

การได้ฟังเสียงการเคาะจังหวะจากครูจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการตีฉากได้ประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น นอกจากการได้พลกำลังเพิ่มขึ้นแล้ว ยังได้ฝึกการทำความเข้าใจเรื่องจังหวะด้วย ครูเป็นผู้นำให้ นักศึกษาทำซ้ำ ๆ ทั้งการฝึกซ้อมคนเดียวและเป็นกลุ่ม โดยให้ปฏิบัติทั้งก่อนเรียนและหลังจากเรียน เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะช่วยเร่งประสิทธิภาพการปรับพื้นฐานช้องวงใหญ่ให้เห็นผลได้ชัดยิ่งขึ้น

เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ 1 พยางค์ การตีไล่เสียงครั้งละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ

การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ครั้งที่ 4 วันที่ 30 กรกฎาคม 2563

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

การบรรเลงแบบตีทั้งสองมือพร้อมกันเป็นคู่แปดหรือคู่สี่เป็นวิธีหลักในการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ โดยเป็นการเล่นทำนองหลักของเพลงอยู่แล้ว รวมถึงการบรรเลงทำนองหลักด้วยการแบ่งมือที่เป็นเอกลักษณ์ของฆ้องวงใหญ่ คือ มือซ้ายตี 1 ครั้ง และมือขวาตีลงไปอีก 2 ครั้ง เป็น 3 พยางค์ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกตีไล่เสียงขึ้นและลงไปเรื่อย ๆ ด้วยวิธีการทั้งสองข้างต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการควบคุมน้ำหนักมือให้สมดุลซึ่งกันและกัน เป็นการฝึกที่ต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการตีฉาก

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่า

การฝึกตีไล่เสียงทั้งสองมือพร้อมกันทีละ 1 พยางค์ และการตีไล่เสียงด้วยการแบ่งมือทั้งซ้ายขวา ครั้งละ 3 พยางค์ เป็นการฝึกต่อเนื่องจากการปรับปรุงทำนอง การจับไม้ และการตีฉาก โดยเป็นวิธีการที่ใกล้เคียงกับการบรรเลงทำนองหลักของฆ้องวงใหญ่มากขึ้น ผู้สอนต้องไม่ละเลยที่จะควบคุมบุคลิกภาพของผู้เรียนให้ไม่เสียอาการไป และให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ จนคล่องแคล่ว

นายณพเก้า จรรย์นาฏย์ กล่าวว่า

การฝึกด้วยการแบ่งมือตีไล่เสียงทั้งขึ้นและลง จะช่วยให้ผู้เรียนมีความแม่นยำการตีคู่ต่าง ๆ และแม่นยำในเรื่องของตำแหน่งที่ไม้ฆ้องสัมผัสกับลูกฆ้อง ต้องเริ่มต้นจากจังหวะช้า ๆ โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมให้จังหวะสม่ำเสมอ แล้วสังเกตท่าทางของผู้เรียนตลอด เพราะการตีฉากในตอนแรกเป็นการตีอยู่ในตำแหน่งเดียวซ้ำ ๆ เป็นเวลานาน ผู้เรียนจะสามารถควบคุมคลิกตนเองได้ง่าย ต่างจากการฝึกตีไล่เสียงที่ต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกายในการบิดตัวมากกว่าการตีฉาก ถ้าหากละเลยจุดนี้อาจทำให้

คุณสมบัติในการบรรเลงบทพร่องไปในข้อใดข้อหนึ่ง คือ ผู้เรียนที่ไม่ตรงตำแหน่งเสียงที่ถูกต้อง หรือ ผู้เรียนเสียบุคลิกบางข้อไป เช่น นั่งหลังงอ ไม่คว่ำมือขณะบรรเลง และตีฆ้องมือทั้งสองข้างไม่พร้อมกัน

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่

การฝึกให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีต้องอาศัยความเอาใจใส่ของครูผู้สอนและความพยายามของผู้เรียนมา ผสมกัน การฝึกตีฉากแล้วมาฝึกตีไล่เสียงทั้งขึ้นและลง ผู้เรียนต้องควบคุมน้ำหนักมือทั้งสองข้างให้ดี ปฏิบัติซ้ำ ๆ ร่วมกับการกำกับจังหวะของครูผู้สอน เพราะโดยส่วนใหญ่เมื่อผู้เรียนฝึกปฏิบัติการตีฉาก หรือไล่เสียงไปสักระยะหนึ่ง มักจะมีการเร่งจังหวะให้เร็วขึ้น อาจจะทำให้ไม่สามารถควบคุมมือสองข้าง ให้สมดุลได้เท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องช่วยเหลือในการควบคุมจังหวะในขั้นตอนการฝึกฝน ทักษะเหล่านี้

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่

ครูผู้สอนต้องคอยกำกับให้ผู้เรียนฝึกกลวิธีดังกล่าวทีละเสียง ไล่จากเสียงต่ำไปเสียงสูง หรือ เสียงสูงไปเสียงต่ำ ให้ไม้ตีสัมผัสลงบนปมลูกฆ้องทุกครั้ง พยายามควบคุมจังหวะในการตีให้สม่ำเสมอ ซึ่งควรเริ่มจากจังหวะช้า ๆ ก่อน ต้องหมั่นสังเกตความแม่นยำของผู้เรียน จากนั้นจึงเพิ่มความเร็วขึ้น เรื่อย ๆ ท่าทางภาษากายของผู้เรียนจะแสดงออกมาให้เห็นได้ คือ สายตาผู้เรียนจะมองไม้ตีหรือมือ ของตนเองข้างใดข้างหนึ่งก็จะสามารถตีได้คล่องแคล่ว ไม่จำเป็นต้องมองมือซ้ายและขวาสลับไปมา

นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ กล่าวว่

การให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพิ่มเติมอีกทักษะหนึ่งที่แตกต่างจากการตีฉากและตีไล่เสียงอย่าง สั้นเชิง คือ การกรอ ถือเป็นวิธีการหลักของเครื่องดนตรีปี่พาทย์ที่จะผลิตเสียงให้ยาวขึ้น แตกต่างจาก เครื่องสายหรือเครื่องเป่า การกรอของเครื่องดนตรีปี่พาทย์เป็นทักษะที่ดูเรียบง่าย ไม่มีอะไรซับซ้อน แต่หากพิจารณาด้วยรายละเอียดแล้ว ผู้เรียนต้องได้รับการปลูกฝังพื้นฐานที่ถูกต้อง ประเด็นที่สำคัญ ที่สุดคือการตีสลับกันไปมาของมือซ้ายและขวา ต้องบังคับให้มือซ้ายตีลงก่อนมือขวา แล้วจบการกรอ ด้วยมือขวาเสมอ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนลองตีสลับมือไปเรื่อย ๆ เริ่มจากการตีสลับมือกันอย่างช้า ๆ จากนั้นจึงค่อยเพิ่มความถี่ขึ้น แล้วสังเกตดูการปฏิบัติของผู้เรียน

นายพเก้า จรรย์นาญย์ กล่าวว่า

การฝึกทักษะการกรอของเครื่องดนตรีปี่พาทย์ ผู้เรียนบางคนอาจเริ่มต้นการฝึกได้อย่างถูกต้องตั้งแต่แรกคือการเริ่มตีกรอด้วยมือซ้ายก่อนแล้วจบการกรอด้วยมือขวา แต่กับนักเรียนนักศึกษาบางคนอาจปฏิบัติผิดเพี้ยนไปได้ในหลายทิศทาง เช่น ผู้เรียนอาจเริ่มการกรอด้วยมือขวา แล้วจบด้วยมือซ้าย หรือเริ่มต้นการกรอด้วยมือซ้ายแล้วจบการกรอด้วยมือซ้าย และการกรอที่เริ่มต้นด้วยมือขวา แล้วก็จบการกรอด้วยมือขวาอีกครั้ง ในการฝึกนั้นครูต้องหมั่นสังเกตผู้เรียนอย่างเข้มข้นตลอด เพราะในผู้เรียนคนเดียว อาจจะมีการปฏิบัติออกมาในแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน ผู้เรียนต้องผ่านการปฏิบัติซ้ำ ๆ จนไม่มีอาการเกรง สามารถทำได้โดยเป็นธรรมชาติ

นายสุเทพ คงมันน์ กล่าวว่า

สำหรับการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเรื่องการกรอที่ใช้มือยังไม่ถูกต้อง ผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมโดยทุกครั้งที่ต้องการจะตีกรอนั้น ครูต้องย้ำเตือนเสมอว่าให้ผู้เรียนใช้มือซ้ายตีสองไปสัมผัสกับลูกฆ้องก่อนมือขวา หรือก่อนจะทำการกรอ ให้ยกมือขวาขึ้นสูงกว่ามือซ้ายเล็กน้อย เมื่อถึงเวลาที่ต้องการตี มือซ้ายที่อยู่ต่ำลงมาก็จะตีสองไปที่ลูกฆ้องก่อนมือขวา วิธีนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนได้

การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ครั้งที่ 5 วันที่ 14 สิงหาคม 2563

นายไกรลาส เอี่ยมศิริ กล่าวว่า

กลวิธีการตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ ต้องใช้ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน ที่ผ่านการฝึกมาแล้วในเบื้องต้น อันเกี่ยวเนื่องมาจากการตีฉาบให้ร่างกายมีกำลังมากขึ้น ผ่านการฝึกควบคุมน้ำหนักของมือทั้งสองข้าง การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ เป็นการแบ่งการใช้มือทั้งสองเพื่อบรรเลงตามทำนองที่ต้องการ

การตีสะบัดขึ้นคือการแบ่งมือโดยการใช้มือซ้ายตี 1 ครั้ง ที่ลูกฆ้องลูกหนึ่ง จากนั้นตีด้วยมือขวา ที่ลูกฆ้องลูกถัด ๆ ไปอีก 2 ครั้ง รวมเป็นการตี 3 ครั้ง อย่างรวดเร็ว

การตีสะบัดลง ก็ปฏิบัติใกล้เคียงกับการตีสะบัดขึ้น คือ การใช้มือขวาตี 1 ครั้ง ที่ลูกฆ้องลูกหนึ่ง จากนั้นตีด้วยมือขวาที่ลูกฆ้องลูกเสียงต่ำกว่าถัด ๆ ลงมาอีก 2 ครั้ง รวมเป็นการตี 3 ครั้ง อย่างรวดเร็ว

การสะเดาะ เป็นกลวิธีการบรรเลงที่ใกล้เคียงกับการสะบัด แต่การสะบัดนั้นตามปกติจะใช้การตี 3 ครั้ง โน้ตแต่ละตัวมีเสียงต่างกัน แต่การสะเดาะเป็นการตีลงไป 3 ครั้งในลูกฆ้องลูกเดียว มีตัวโน้ตเพียงตัวเดียว โดยการปฏิบัติทั้งหลายผู้เรียนต้องพึงระลึกไว้เสมอว่าการจัดทำนองต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง ฤกษ์ฤกษ์ การจับไม้ต้องมั่นคงสวยงาม

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ กล่าวว่า

สำหรับการฝึกทักษะในการตีสะบัดขึ้น และสะบัดลง ทั้งสองอย่างนี้ครูต้องช่วยสังเกตการตีของผู้เรียนพิเศษ ด้วยการตีสะบัดขึ้น เป็นการตีทั้ง 3 ตัวโน้ตติด ๆ กัน ตัวอย่างการตีสะบัดขึ้น คือ การแบ่งมือ ซ้าย - ขวา - ขวา และการตีสะบัดลง คือ การแบ่งมือ ขวา - ซ้าย - ซ้าย ดังนั้นเมื่อเริ่มตีในพยางค์แรกผู้เรียนต้องตีลงไปแล้วไม่ต้องยกไม้ขึ้น ให้ตีแล้วกดไว้บนปุ่มลูกฆ้อง แล้วจึงใช้มืออีกข้างหนึ่งตีลูกฆ้องอีก 2 ลูกถัดไปได้ในทันที ทั้งนี้เพื่อเป็นการห้ามเสียงของตัวโน้ตตัวแรกไม่ให้ดังจนเกินไปและรบกวนเสียงของโน้ตตัวถัดไป ดังนั้นผู้สอนต้องควบคุมให้ผู้เรียนได้ฝึกการตีสะบัดทั้งขึ้นและลงซ้ำ ๆ จนมีความชำนาญ โดยการบังคับกล้ามเนื้อแขนให้ตื้ออย่างมั่นคงและไม่เปลือยยกไม้ขึ้นมาก่อนการตีสะบัดครั้งนั้นจะเสร็จสิ้น

นายสุเทพ คงมัน กล่าวว่า

การฝึกตีสะบัดขึ้นและลง รวมทั้งการตีสะเดาะ หากผู้เรียนได้ผ่านการฝึกการนั่ง การจับไม้ที่ดี การตีฉากให้มีกำลังมั่นคง ก็จะสามารถฝึกตีสะบัดได้อย่างง่ายขึ้น เนื่องจากการใช้กำลังที่ส่งมาจากแขนแล้วเสริมกับการใช้ความคล่องแคล่วของข้อมือในการออกแรงอย่างรวดเร็ว การฝึกทำซ้ำ ๆ เป็นจังหวะอย่างซ้ำ ๆ มีครูผู้สอนคอยชี้แนะกำกับอยู่ตลอดจะช่วยพัฒนาพื้นฐานของผู้เรียนในส่วนนี้ได้มาก เมื่อผู้เรียนเริ่มมีความชำนาญในการตีสะบัดไล่เสียงขึ้นและลงแล้ว พร้อมทั้งฝึกการตีสะเดาะได้แล้วในระดับหนึ่ง ผู้สอนสามารถนำวิธีการสะบัดและสะเดาะมีผนวกเข้าด้วยกัน แล้วให้ผู้เรียนลองฝึกบรรเลงเพื่อเพิ่มศักยภาพความคล่องตัว และความแข็งแรงของร่างกายได้

นายพแก้ว จรรย์นาฏย์ กล่าวว่า

วิธีการตีสะเดานั้นเป็นกลวิธีที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปสำหรับนักดนตรีปี่พาทย์ เป็นการแบ่งมือด้วยการใช้มือขวาตีลงไป 2 ครั้งตามด้วยมือซ้ายอีก 1 ครั้งติดต่อกันอย่างรวดเร็ว อาจเนื่องมาจากผู้คนส่วนใหญ่ถนัดมือขวามากกว่ามือซ้ายจึงทำให้พบได้บ่อย ทั้งการสะบัดและสะเดา หากปฏิบัติทีละอย่างไล่เสียงจากต่ำไปสูง และจากสูงไปต่ำไปเรื่อย ๆ ก็ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะคล่องแคล่วขึ้นได้ จากนั้นก็ใช้การผสมผสานเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาเพื่อให้เกิดความหลากหลายในการฝึก

บทที่ 5

สรุปผลการจัดการความรู้

การดำเนินการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบผลสำเร็จ จากการจัดประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถที่ในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการจัดการความรู้เป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

ศึกษาค้นคว้าข้อมูล

- ข้อมูลเอกสาร และข้อมูลบุคคล

วิเคราะห์ข้อมูล

- บริบทของฆ้องวงใหญ่
- บริบทของการฝึกฝนทักษะ

เก็บรวบรวมข้อมูล

- แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ในชั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ดี
- แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีจาก
- แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ

เผยแพร่ข้อมูล

- เผยแพร่แนวทางการฝึกฝนผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- ครูอาจารย์นำไปใช้ในการเรียนการสอน

การศึกษาคนคว่ำข้อมูล

การศึกษาคนคว่ำข้อมูล หมายถึง การศึกษาประวัติความเป็นมาของห้องวงใหญ่ตลอดจนบริบทอื่น ๆ ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีในการเรียนการสอน และหลักการในการฝึกฝนทักษะทางด้านดนตรี อีกทั้งศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปรับพื้นฐานการบรรเลงห้องวงใหญ่ โดยสามารถเก็บข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูล 2 ทาง ได้แก่

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร เช่น หนังสือ งานวิจัย บทความ
2. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากบุคคล คือ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านนั้น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล + กรอบแนวคิด

การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้มาจากการค้นคว้าเอกสารหรือจากตัวบุคคลนำมาวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ และสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

1. แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ห้องวงใหญ่ ในชั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ตี
2. แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติห้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาบ
3. แนวทางการปฏิบัติห้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ 1 พยางค์ การตีไล่เสียงคังละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้อง ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับกรอบแนวคิดซึ่งหมายถึงการเก็บข้อมูล (Data Collection) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นมาใหม่โดยได้จากการประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากคณะครูอาจารย์ที่มีความสามารถด้านดนตรีไทย สาขาเป่าพาทย์ และมีประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอน ในสาขาวิชาดนตรีศึกษา และการรวบรวมข้อมูล (Data Compression) ซึ่งหมายถึงการนำเอาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้เป็นเอกสารมาทำการศึกษาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิด จากการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงห้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กับการเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการปฏิบัติทักษะเป่าพาทย์ เครื่องมือห้องวงใหญ่ และ

เอื้อประโยชน์ให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะของนักศึกษาได้ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติได้ดังนี้

1. แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ข้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนอง และการจับไม้ตี

การสร้างพื้นฐานการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยที่ดีต้องเริ่มต้นตั้งแต่การจัดทำนองที่ดี โดยเฉพาะการบรรเลงเครื่องดนตรีปี่พาทย์ ข้อสำคัญเรื่องการนั่งนั้นต้องนั่งตัวตรง หลังตรงสง่างาม ตัวไม่เอียงไปข้างหน้า ข้างหลัง หรือด้านซ้ายและขวา อาจก้มหน้าเหลือบมองเครื่องดนตรีได้เล็กน้อย รวมถึงวิธีการจับไม้สามารถจับไม้ตีแบบปากกา และจับไม้ตีแบบปากนกแก้ว อาจเป็นขั้นตอนที่ใช้เวลานานแต่จะเป็นพื้นฐานหลักในการต่อยอดสู่การบรรเลงด้วยกลวิธีต่าง ๆ ต่อไปได้เป็นอย่างดี สามารถอธิบายเป็นข้อโดยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องหมั่นสังเกตท่าทางของผู้เรียนอยู่ตลอด
2. ครูผู้สอนต้องช่วยจัดทำทางให้ร่างกายของผู้เรียนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
3. ครูผู้สอนควรจัดทำนองและการจับไม้ให้ผู้เรียนจนกว่าผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ด้วยบุคลิกภาพที่ดี
4. ผู้สอนย้ำเตือนผู้เรียนเรื่องบุคลิกภาพอย่างสม่ำเสมอ
5. อาจมีการลงโทษบ้างตามสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนใส่ใจตนเองมากยิ่งขึ้น

2. แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาก

การฝึกฝนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยวิธีการที่เรียกว่า การตีฉาก เป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอดจากครูมาแต่โบราณ มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับพื้นฐานผู้เรียนให้บรรเลงได้แม่นยำในการตีคู่เสียงต่าง ๆ รวมทั้งสามารถบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้มีน้ำหนักเสียงที่สมดุลได้ ครูผู้สอนสามารถส่งเสริมการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้หลายวิธีการ รวมทั้งผู้เรียนสามารถฝึกเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ ซึ่งอธิบายเป็นข้อสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องหมั่นสังเกตท่าทางของผู้เรียนอยู่ตลอด
2. ครูผู้สอนต้องช่วยจัดทำทางให้ร่างกายของผู้เรียนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
3. ครูใช้วิธีให้ผู้เรียนฝึกการตีฉากเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจผู้อื่น และมีแรงจูงใจในการซ้อมมากขึ้น
4. การเคาะจังหวะของครูผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจจังหวะของดนตรียิ่งขึ้น
5. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกซ้อมด้วยตนเองเพื่อเร่งประสิทธิภาพในการฝึกฝน

3. แนวทางการปฏิบัติห้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ 1 พยางค์ การตีไล่เสียงครึ่งละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ

การบรรเลงแบบตีทั้งสองมือพร้อมกันเป็นคู่แปดหรือคู่สี่เป็นวิธีหลักในการบรรเลงห้องวงใหญ่ โดยเป็นการเล่นทำนองหลักของเพลงตามปกติ เป็นการฝึกต่อเนื่องจากการปรับปรุงทำนอง การจับไม้ตี และการตีฉาก ถือเป็นทักษะที่ควรฝึกฝนต่อเนื่องให้เกิดความชำนาญทั้งการกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ โดยมีวิธีการที่จะช่วยส่งเสริมผู้เรียนได้หลากหลายวิธีประกอบกัน เพื่อให้การปรับพื้นฐานการบรรเลงห้องวงใหญ่ได้ผลที่ดีขึ้น และช่วยต่อยอดความสามารถของผู้เรียน คณะผู้จัดทำสามารถอธิบายเป็นข้อโดยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องหมั่นสังเกตท่าทางของผู้เรียนด้วยความเอาใจใส่
2. ครูผู้สอนต้องช่วยจัดทำท่าให้ร่างกายของผู้เรียนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
3. ผู้สอนควบคุมให้ผู้เรียนปฏิบัติซ้ำ ๆ จากจังหวะช้า ๆ แล้วจึงค่อยไล่ระดับความเร็วขึ้นไปตามลำดับ
4. การเคาะกำกับจังหวะของครูผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจจังหวะของดนตรียิ่งขึ้น
5. วิธีการกรอ เป็นการตีสลับกันไปมาของมือซ้ายและขวา ต้องบังคับให้มือซ้ายตีลงก่อนมือขวา แล้วจบการกรอด้วยมือขวาเสมอ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนลองตีสลับมือไปเรื่อย ๆ เริ่มจากการตีสลับมือกันอย่างช้า ๆ จากนั้นจึงค่อยเพิ่มความถี่ขึ้น
6. ก่อนจะทำการกรอ ให้ยกมือขวาขึ้นสูงกว่ามือซ้ายเล็กน้อย เมื่อถึงเวลาที่ต้องการตีมือซ้ายที่อยู่ต่ำกว่าก็จะตีลงไปที่ลูกฆ้องก่อนมือขวา
7. ผู้สอนกำกับให้ผู้เรียนเมื่อเริ่มตีในพยางค์แรก ผู้เรียนต้องตีลงไปแล้วไม่ต้องยกไม้ขึ้น ให้ตีแล้วกดไว้บนปุ่มลูกฆ้อง แล้วจึงใช้มืออีกข้างหนึ่งตีลูกฆ้องอีก 2 ลูกถัดไปได้ในทันที
8. ผู้สอนต้องควบคุมให้ผู้เรียนได้ฝึกการตีสะบัดทั้งขึ้นและลงซ้ำ ๆ จนมีความชำนาญ
9. ผู้สอนสามารถนำวิธีการสะบัดและสะเดาะมีผนวกเข้าด้วยกัน แล้วให้ผู้เรียนลองฝึกบรรเลงเพื่อเพิ่มศักยภาพความคล่องตัว
10. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกซ้อมด้วยตนเองเพื่อเร่งประสิทธิภาพในการฝึกฝน

การเผยแพร่ข้อมูล

การเผยแพร่ข้อมูลในการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบความสำเร็จ คณะผู้จัดทำได้จัดการเผยแพร่ความรู้โดยการแนะนำให้ครูอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ปีพาทย์ใช้เป็นส่วนช่วยในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกฝนทักษะเบื้องต้นของฆ้องวงใหญ่ และจัดทำสื่อวีดิทัศน์แนวทางการฝึกฝนทักษะฆ้องวงใหญ่เผยแพร่ในสื่อสังคมออนไลน์ด้วย

บรรณานุกรม

- จินตนา ชูเชิด. 2537. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เกมกับการใช้แบบฝึก. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
บูรพา. ชลบุรี.
- ชูเกียรติ วงษ์อ่อง. 2539. ดนตรีไทย. กรุงเทพฯ. ภาควิชามัธยมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ธนิต อยู่โพธิ์. 2510. พฤติกรรมการสอนดนตรีไทย. กรุงเทพฯ. ห.จ.ก. ศิวพร.
- นิสิตปริญญาโทรุ่น 1 สาขาดุริยางค์ไทย. 2537. ทฤษฎีดุริยางค์ไทย. กรุงเทพฯ. คณะศิลปกรรม-
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. 2540. การพัฒนาทักษะแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่อง เบ็ดหลา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(การประถมศึกษา). มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. มหาสารคาม.
- ปฐมพร บุญลี. 2545. การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาวาง
คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์. กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- พรพรม อัดตะวัฒนากุล. 2547. ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์คณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์
ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินุญยานิพนธ์. กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ไพศาล อินทวงศ์. 2548. คลินิกดนตรีไทย. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- มะลิ อาจิวชัย. 2540. การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์.
กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- มานพ วิสุทธิแพทย์. 2534. ดนตรีไทยวิเคราะห์ ที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 22.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ. ชวนพิมพ์.
- สงบศึก ธรรมวิหาร. 2542. ดุริยางค์ไทย. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาควิชาดุริยางค์. พิมพ์ครั้งที่ 1. 2540. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. 2544. การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท.
ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

ภาคผนวก

แบบเสนอโครงการการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ชื่อโครงการ.....เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ.....

ชื่อหัวหน้าโครงการ/ผู้ขอรับทุน.....ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ.....

งบประมาณทั้งโครงการ.....12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน).....

ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่.....มกราคม 2563...ถึง....สิงหาคม 2563.....

การจัดการองค์ความรู้ด้าน...การเรียนการสอน...

ความเป็นมาและความสำคัญของการจัดการความรู้ (โดยสังเขป)

การบรรเลงฆ้องวงใหญ่ถือเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการบรรเลงเพลงไทยในวงปี่พาทย์ เนื่องด้วยเป็นเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนองหลักของเพลงในวงปี่พาทย์ นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกปี่พาทย์จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ที่ดี สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งการจับไม้ การสะบัด การสะเคาะ การประคบมือ ในปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพิ่มมากขึ้น ทำให้การปรับพื้นฐานในการบรรเลงของนักศึกษาหลายคนให้มีสมรรถนะเป็นไปตามมาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง คณะทำงานการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงจัดทำโครงการการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ในหัวข้อ วิธีการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีทักษะที่ดีขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย และสามารถพัฒนาต่อยอดทักษะความสามารถของตนเองให้ก้าวหน้าเป็นหลักในแวดวงวิชาการดนตรีไทยได้ ตลอดจนช่วยส่งเสริมให้องค์ความรู้ด้านการปฏิบัติและการถ่ายทอดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความชัดเจนและเป็นหลักของประเทศในด้านศิลปะทุก ๆ แขนงสืบไป

การจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการผลักดันตามประเด็นยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ (แนบแบบ KM 1)

แผนการจัดการความรู้ KM Action Plan (แนบแบบ KM 2)

ที่อยู่และสถานที่ติดต่อ (หัวหน้าโครงการการจัดการความรู้)

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย).....ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

(ภาษาอังกฤษ).....Act Sub Lt. Suwicha Pongkerdlap

เพศ...ชาย...วัน เดือน ปีเกิด...14 กุมภาพันธ์ 2535.....

โทรศัพท์มือถือ.....08-1257-0313.....

E-mail: p.suwichapong@gmail.com

ตำแหน่งปัจจุบัน (ตามที่ระบุในบัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานราชการ)..... อาจารย์.....
(ที่อยู่ทำงาน) เลขที่.....444.....หมู่.....10.....ถนน.....มิตรภาพ.....ตำบล/แขวง.....โคกกรวด.....
อำเภอ/เขต.....เมือง.....จังหวัด.....นครราชสีมา.....รหัสไปรษณีย์.....30280.....

โทรศัพท์.....044-465-152.....โทรสาร.....

(ที่อยู่ตามบัตรประชาชน) เลขที่.....1158/79..... ถนน.....สามเสน.....ตำบล/แขวง.....ถนนนครไชยศรี.....
อำเภอ/เขต.....ดุสิต.....จังหวัด.....กรุงเทพมหานคร.....รหัสไปรษณีย์.....10300.....

โทรศัพท์.....08-1257-0313.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

 ดร. พงษ์ก้อง วัฒนกุล

(ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

หัวหน้าโครงการ/ผู้รับทุน

...../...../.....

 พ. พงษ์

(นายพงศกร ทิพย์สุขศรี)

ผู้อำนวยการ/คณบดี

...../...../.....

แบบฟอร์ม KM การจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการผลักดันตามประเด็นยุทธศาสตร์ของส่วนราชการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์				
ชื่อหน่วยงาน : วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา				
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)	เป้าหมายของตัวชี้วัด	องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน
ยุทธศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่ส่งเสริมกับทักษะในศตวรรษที่ 21 และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียนในเวทีการแข่งขันด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิชาเอกปัทมวิทยามีทักษะการบรรเลงฆ้องวงใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ภาคปฏิบัติถึงขั้นที่ 6 ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐาน กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ปี 2553	1. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิชาเอกปัทมวิทยามีทักษะเป็นไปตามเกณฑ์ภาคปฏิบัติถึงขั้นที่ 6 ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 90	นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์เป็นจำนวนร้อยละ 90	- ศัพท์สังคิตดนตรีไทย - เทคนิคการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ถูกต้อง

แบบฟอร์ม KM แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan)								
ชื่อหน่วยงาน : วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา								
ประเด็นยุทธศาสตร์ : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียนในเวทีการแข่งขันด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ								
องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน : ศัพท์สังคีตดนตรีไทย , เทคนิคการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ถูกต้อง								
ตัวชี้วัด (KPI) : 1. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิชาเอกปีพหุศึกษามีทักษะเป็นไปตามเกณฑ์ภาคปฏิบัติถึงขั้นที่ 6 ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 90								
เป้าหมายของตัวชี้วัด : นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์เป็นจำนวนร้อยละ 90								
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
1.	การค้นหาความรู้ (Knowledge Identification) 1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM Team) เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนวิชาปีพหุ	มกราคม 2563	จำนวนคณะกรรมการที่มีความรู้ด้านการบรรเลงฆ้องวงใหญ่	จำนวนของอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	ผู้บริหารและบุคลากรของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา	หัวหน้างานการจัดการความรู้		แต่งตั้งคณะกรรมการ

ลำดับ ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
	2. ประชุมคณะกรรมการวางแผนเพื่อจัดการความรู้ โดยจัดทำ (Knowledge Mapping) เพื่อหา องค์ความรู้ โดยการระดมความคิดและเลือกประเด็นที่ตกลงร่วมกัน เรื่อง วิธีการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ	กุมภาพันธ์ 2563 (1 วัน)	จำนวนครั้งที่มีการประชุมคณะกรรมการ	1 ครั้ง	KM Team	หัวหน้างาน การจัดการ ความรู้		บันทึกการประชุม
	3. ประชุมคณะกรรมการเพื่อระบุความรู้ที่จำเป็นในการจัดการความรู้ วิธีการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับ สามารถนำไปเพิ่มประสิทธิภาพในงานด้านการเรียนการสอนวิชาเปียโนให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดียิ่งขึ้น	กุมภาพันธ์ 2563 (1 วัน)	จำนวนความรู้ที่จำเป็นในการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่องวิธีการปรับปรุงพื้นฐาน การบรรเลงฆ้องวงใหญ่ ให้ประสบผลสำเร็จ	2 เรื่อง	KM Team	หัวหน้างาน การจัดการ ความรู้		บันทึกการประชุม

ลำดับ ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
2.	การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation Acquisition) - ประชุมคณะกรรมการ - ชุมชนนักปฏิบัติ การสอนงาน การเป็นพี่เลี้ยง - การเก็บข้อมูลจากการสังเกต - กระบวนการทำงาน หรือ สัมภาษณ์ - มีการบันทึก Video การบรรยาย ห้องวงใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูล - เลขานุการจดบันทึกข้อมูลและเรียบเรียงเพื่อบันทึกการสนทนาและนำเสนอให้แก่คณะกรรมการทราบ - สืบค้นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เรื่อง การบรรยายห้องวงใหญ่ - กระบวนการและแนวทางการปรับปรุงการทำงาน	กุมภาพันธ์ – เมษายน 2563 กุมภาพันธ์ – เมษายน 2563	จำนวนครั้งในการประชุม เพื่อสนทนาในคณะทำงาน และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ จำนวนช่องทางการสืบค้นสารสนเทศ	5 ครั้ง ไม่ต่ำกว่า 2 ช่องทาง ไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง	KM Team KM Team	หัวหน้างาน การจัดการ ความรู้ หัวหน้างาน การจัดการ ความรู้		บันทึกการประชุม บันทึกการประชุม

ลำดับ ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
4.	การประมวลและการกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement) 1. ฝ้ายเลขานุการจัดทำสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการสนทนาของคณะกรรมการและนำเสนอใส่ให้แก่คณะกรรมการ และทีมงานจัดการความรู้ 2. ประชุมวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงองค์ความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยการเรียบเรียงเรื่อง ภาษา ความเชื่อมโยงของความรู้ในรูปเล่ม และ Video สำนิต	เมษายน - พฤษภาคม 2563	คู่มือองค์ความรู้ และ Video สำนิต คู่มือองค์ความรู้ และ Video สำนิตที่ผ่านการปรับปรุง	จำนวน 1 ชุด จำนวน 1 ชุด	KM Team	หัวหน้างาน การจัดการ ความรู้		คู่มือองค์ความรู้

ลำดับ ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
5.	วิธีการเข้าถึงความรู้ ฝ่ายเลขานุการนำคู่มือองค์ความรู้ ที่ได้ปรับปรุงแล้ว ยื่นเสนอผู้อำนวยการ เพื่อลงความเห็นชอบ คณะทำงานการจัดการความรู้ จะเผยแพร่คู่มือองค์ความรู้ใน 4 ช่องทาง ได้แก่ - เว็บไซต์วิทยาลัย ฯ - เอกสาร - ห้องสมุดวิทยาลัย ฯ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Youtube	พฤษภาคม 2563	ช่องทางการเข้าถึงข้อมูล ที่จะเผยแพร่	อย่างน้อย 4 ช่องทาง	นักเรียน นักศึกษาใน วิทยาลัยนาฏ- ศิลป์ นครราชสีมา	หัวหน้าการ จัดการความรู้		แบบบันทึกข้อมูล การเผยแพร่

ลำดับ ที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ	หมายเหตุ
6	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ - จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ KM DAY - ทาง facebook - ทาง Line - ทาง youtube	มิถุนายน 2563	จำนวนครั้งในการ แลกเปลี่ยนความรู้	อย่างน้อย 1 ครั้ง	- KM Team - นักเรียนนักศึกษา - ผู้ที่สนใจ	หัวหน้าการ จัดการความรู้		ภาพถ่ายและสรุป บันทึกการแลกเปลี่ยน
7	การเรียนรู้ - การนำความรู้ไปใช้ในการ เพิ่มประสิทธิภาพในหน่วยงาน - การนำความรู้จากกิจกรรมทดลอง มาใช้เพิ่มศักยภาพให้กับนักเรียน นักศึกษา - นำผลของการนำไปใช้มาแลกเปลี่ยน เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานด้านการ เรียนการสอนให้ได้ผลสำเร็จ	มิถุนายน - กรกฎาคม 2563	ร้อยละของบุคลากรที่ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้	ร้อยละ 80	- KM Team - บุคลากรในวิทยาลัย ฯ - ผู้ที่สนใจ	หัวหน้าการ จัดการความรู้		รายงานสรุป บทเรียนการ ดำเนินการจัดการ ความรู้

บทวน : พ.ศ.

(ว.ท.ร.ท.วิจิตร พงษ์กิจสง)

ประธานคณะกรรมการจัดการความรู้ (ด้านการเรียนการสอน)

ผู้อนุมัติ : พ.ศ.

(นายพงศกร ทิพย์สุขศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ภาคผนวก ข
หนังสือสัญญาการจัดการความรู้

สัญญารับทุนสนับสนุนการจัดการความรู้

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

สัญญาเลขที่ รว.๑๖./ ๒๕๖๓

สัญญานี้ทำขึ้น ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เลขที่ ๑๑๙/๑๙ หมู่ที่ ๓ ตำบล ศาลายา อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัด นครปฐม เมื่อวันที่ เดือน ๒ มิถุนายน พ.ศ. ระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้ทุน” ฝ่ายหนึ่งกับว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ บัณฑิตประจำตัวข้าราชการ/บัณฑิตประจำตัวพนักงานราชการ/บัณฑิตประจำตัวประชาชน เลขที่ ๑ ๑๐๓๗ ๐๐๗๑๔ ๑๕๔ บัณฑิตมหาวิทยาลัย วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ อยู่บ้านเลขที่ ๑๑๕๘/๗๙ ถนนสามเสน ตำบล/แขวง ถนนนครไชยศรี อำเภอ/เขต ดุสิต จังหวัด กรุงเทพมหานคร หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ ๒๕๗ ๐๓๑๓ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับทุน” อีกฝ่ายหนึ่ง

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ให้ทุนตกลงจัดสรรทุนสนับสนุนการจัดการความรู้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) ให้แก่ผู้รับทุนสนับสนุนการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

กำหนดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ (ตามเอกสารแนบท้ายสัญญา)

ข้อ ๒ การเบิกจ่ายเงินสนับสนุนการจัดการความรู้ให้ผู้รับทุนเบิกทุนที่เบิกจ่ายเพื่อดำเนินการตามโครงการตามข้อ ๑ โดยแบ่งออกเป็น ๒ งวด ดังนี้

งวดที่ ๑ เมื่อผู้รับทุนลงนามทำสัญญาการจัดการความรู้ ให้เบิกจ่ายได้ร้อยละ ๕๐ ของทุนที่เบิกจ่ายเพื่อดำเนินงานตามโครงการ ตามข้อ ๑ ภายในวันที่ ๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท (หกพันบาทถ้วน)

งวดที่ ๒ เมื่อผู้รับทุนส่งรายงานการจัดการความรู้ฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ บทความการจัดการความรู้ จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) เป็นไฟล์.doc และ.pdf จำนวน ๒ แผ่น ให้เบิกจ่ายได้ร้อยละ ๕๐ ของทุนที่เบิกจ่าย ภายในวันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท (หกพันบาทถ้วน)

ข้อ ๓ เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้

๓.๑ ผนวก ๑ หนังสือขออนุมัติหลักการค่าใช้จ่ายในการจัดการความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๒ ผนวก ๒ หนังสือขออนุมัติดำเนินการให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๓ ผนวก ๓ หนังสือประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง หน่วยงานได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๔ ผนวก ๔ รายชื่อคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน / **ตรวจแล้ว**
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ /

(นางสาวสิริสกุล เกิดมี
นักวิชาการศึกษา

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

ข้อความใดในเอกสารแนบท้ายสัญญาที่ขัดแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ใช้ข้อความใน สัญญานี้ บังคับ และในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเองหรือมีได้กล่าวไว้ ผู้รับทุนจะต้องปฏิบัติตาม คำวินิจฉัยของผู้ให้ทุน

ข้อ ๔ ผู้รับทุนจะต้องเริ่มดำเนินโครงการทันที นับแต่วันลงนามในสัญญานี้ หากผู้รับทุนมิได้ดำเนินโครงการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันดังกล่าวผู้ให้ทุนมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ และให้ผู้รับทุนคืนเงินทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนโครงการแก่ผู้ให้ทุน นอกจากนี้ผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวของงวดที่ได้รับไปแล้วให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ให้ทุนด้วย

ข้อ ๕ ผู้รับทุนทราบและเข้าใจระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดของผู้ให้ทุนซึ่งมีอยู่ในขณะที่ ทำสัญญานี้ตลอดแล้ว โดยผู้รับทุนขอผูกพันยินยอมปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดและจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศและข้อกำหนดซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามโครงการนี้ ทั้งที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันและที่ซึ่งจะออกใช้บังคับต่อไปในภายหน้าโดยเคร่งครัด ผู้รับทุนจะต้องรับผิดชอบแต่โดยลำพังต่อการละเมิดบทบัญญัติ แห่งกฎหมายหรือสิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินทางปัญญาของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้รับทุนนำมาใช้ปฏิบัติงานตาม โครงการการจัดการความรู้ตามสัญญานี้

ผู้รับทุนจะดำเนินการจัดทำโครงการการจัดการความรู้หรือจัดให้มีการจัดการความรู้ด้วยความวิริยะอุตสาหะให้สำเร็จได้ผลสมความมุ่งหมายของผู้ให้ทุนและจัดส่งเล่มการจัดการความรู้ฉบับสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๖ หากเกิดอุปสรรคไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยประการใดก็ดี หรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในโครงการ ผู้รับทุนต้องรายงานแล้วแจ้งเหตุผลให้แก่ผู้ให้ทุนทราบเพื่อพิจารณาโดยทันที

หากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงผู้ร่วมจัดการความรู้หรือรายละเอียดสำคัญอย่างใดในแผนงานหรือโครงการจัดการความรู้ที่ได้แจ้งไว้ในสัญญานี้ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ให้ทุน ผู้รับทุนจะรายงานให้ผู้ให้ทุนทราบทันที และปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของผู้ให้ทุน ทั้งนี้ หากผู้รับทุนไม่สามารถส่งเล่มการจัดการความรู้ฉบับสมบูรณ์ได้ ให้ผู้รับทุนคืนเงินทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนโครงการแก่ผู้ให้ทุน นอกจากนี้ผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวของงวดที่ได้รับไปแล้วให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ให้ทุนด้วย

กรณีที่ผู้รับทุนประสงค์จะขอยกเลิกโครงการ ให้ทำรายงานสรุปผลการดำเนินการจนถึงวันที่หยุดดำเนินการ พร้อมแจ้งเหตุผล ปัญหา อุปสรรคที่ไม่อาจดำเนินโครงการต่อได้ ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่หยุดดำเนินการ ทั้งนี้ให้ผู้รับทุนคืนเงินทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนโครงการแก่ผู้ให้ทุน นอกจากนี้ผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวของงวดที่ได้รับไปแล้วให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ให้ทุนด้วย

ตรวจแล้ว

ในระหว่างดำเนินโครงการตามสัญญานี้ หากมีปัญหาใด ๆ อันอาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินการตามโครงการให้สำเร็จลุกลงไปเกิดขึ้น ผู้รับทุนจะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้ทุนได้ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหาต่อไป

ในกรณีที่ปัญหาดังกล่าวในวรรคแรกเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาการ (Technical Problem) และไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทำให้ไม่อาจดำเนินโครงการต่อไปหรือเกิดอุปสรรคอื่นใดทำให้ไม่อาจดำเนินโครงการต่อไปได้โดยมิใช่ความผิดของผู้รับทุน ผู้รับทุนจะต้องคืนเงินเฉพาะส่วนที่เหลือจากการดำเนินโครงการที่ได้รับไป

(นางสาวสิริสกุล เกิดมี)

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

นักวิชาการศึกษา

ในแต่ละงวดนั้น ๆ ให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ให้ทุนได้แจ้งหนังสือให้ผู้รับทุนทราบ แต่หากปัญหาหรืออุปสรรคดังกล่าวที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของผู้รับทุนเอง ผู้รับทุนจะต้องชดใช้คืนเงินทุนทั้งหมดที่ได้รับไปให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ให้ทุนได้แจ้งหนังสือให้ผู้รับทุนทราบ นอกจากนี้ผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวของงวดที่ได้รับไปแล้วให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ให้ทุนด้วย

การวินิจฉัยว่าปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินโครงการดังกล่าว เกิดจากความผิดของผู้รับทุน หรือไม่นั้น ให้เป็นสิทธิของผู้ให้ทุนเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ผู้ให้ทุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้ทุนมีสิทธิที่จะจัดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลของการดำเนินโครงการตามสัญญา และหากพบว่าการดำเนินการใด ที่แตกต่างไปจากข้อตกลงของสัญญานี้ ผู้ให้ทุนทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้และดำเนินการตามสัญญา ข้อ ๑๔

ข้อ ๗ ผู้รับทุนมีหน้าที่ส่งรายงานการจัดการความรู้ฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ บทความการจัดการความรู้ จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) เป็นไฟล์.doc และ.pdf จำนวน ๒ แผ่น แก่ผู้ให้ทุนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบการดำเนินการตามโครงการจัดการความรู้กำหนดในสัญญา

ผู้รับทุนจะให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ให้ทุนและผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้ทุนในการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดการความรู้ ในกรณีที่ผู้ให้ทุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้ทุนพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้รับทุนแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการอื่นใดเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องรายงานการจัดการความรู้ฉบับใด ผู้รับทุนจะต้องดำเนินการตามที่ผู้ให้ทุนกำหนดทั้งสิ้น โดยผู้รับทุนจะต้องดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จ

ข้อ ๘ ผู้รับทุนยินยอมให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลที่ผู้ให้ทุนแต่งตั้งตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการ

ข้อ ๙ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใด ๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ให้ทุนหรือเหตุจากเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับทุนไม่สามารถดำเนินการตามโครงการจัดการความรู้ให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้ให้ทุนมีสิทธิสั่งระงับโครงการชั่วคราว และผู้รับทุนมีสิทธิได้รับการขยายเวลาการจัดการความรู้ออกไปโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ให้ทุนที่จะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ผู้ให้ทุนมีสิทธินำผลการจัดการความรู้ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการดำเนินโครงการตามสัญญานี้ไม่ว่าที่สำเร็จแล้วบางส่วนหรือสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว ไปเผยแพร่ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์หรือโดยสื่อใด ๆ หรือนำไปใช้ในการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาทางวิชาการต่อไป หรือใช้ประโยชน์ใด ๆ ในทางราชการได้

ข้อ ๑๑ ในการที่ผู้รับทุนจะนำผลการจัดการความรู้ที่ได้รับทุนตามสัญญานี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเผยแพร่ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ใด หรือสื่อใด ๆ หรือในการสาธิตแก่สาธารณชนไม่ว่า ณ ที่ใด ให้ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้รับทุน แต่ทั้งนี้ผู้รับทุนจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุนและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้ให้ทุนกำหนดก่อนจึงจะเผยแพร่หรือสาธิตได้ การอนุญาตของผู้ให้ทุนไม่เป็นเหตุให้ผู้รับทุนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาจากการเผยแพร่ผลการจัดการความรู้ดังกล่าว

(นางสาวอิริสกุล เกตุมี)

นักวิชาการศึกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

ในกรณีที่ผู้รับทุนได้รับอนุญาตจากผู้ให้ทุนให้มีการตีพิมพ์ผลการจัดการความรู้ได้แล้ว ผู้รับทุนจะต้องลงข้อความไว้ที่หน้าปกว่า “ได้รับทุนสนับสนุนการจัดการความรู้จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” และให้มีตราสัญลักษณ์ของผู้ให้ทุนปรากฏอยู่บนหน้าปกด้วย

เมื่อผู้รับทุนนำผลการจัดการความรู้ดังกล่าวไปลงพิมพ์เผยแพร่ ผู้รับทุนต้องลงข้อความแสดงกิตติกรรมประกาศ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ให้ทุนนี้ และต้องส่งสำเนาวารสารหรือหลักฐานการเผยแพร่ นั้น ให้ผู้ให้ทุน จำนวน ๑ ชุด มายังฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และผู้รับทุนเก็บไว้อีก ๑ ชุด

ในกรณีที่ผลการจัดการความรู้อันเนื่องมาจากโครงการนี้ จะนำไปสู่การประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้รับทุนจะต้องไม่นำไปเผยแพร่ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ใด ๆ จนกว่าผู้ให้ทุนจะได้ดำเนินการขอรับสิทธิบัตรเพื่อการประดิษฐ์หรือออกแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ในกรณีที่ผู้รับทุนประสงค์จะนำผลงานอันเนื่องมาจากโครงการนี้ ไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือในการใด ๆ อันก่อให้เกิดรายได้หรือผลประโยชน์ตอบแทน ผู้รับทุนจะต้องดำเนินการตามที่คุณให้ทุนกำหนดและได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุนก่อน

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับทุนขอรับรองว่าบรรดาเอกสารหรือข้อความใด ๆ อันปรากฏในเอกสาร ซึ่งผู้รับทุนได้ยื่นเพื่อขอรับทุนหรือถ้อยคำใด ๆ ซึ่งผู้รับทุนได้แจ้งให้แก่ผู้ให้ทุนเพื่อขอรับทุนตามสัญญาี้ รวมทั้งเอกสารในรายงานการจัดการความรู้ของโครงการและหลักฐานด้านการเงินที่เสนอต่อผู้ให้ทุนเป็นความจริงทุกประการและยินยอมให้ตรวจสอบได้

ข้อ ๑๓ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดการความรู้นี้ เป็นสิทธิร่วมกันของผู้ให้ทุนและผู้รับทุน ทั้งนี้ การบริหารจัดการและการจัดสรรผลประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญานั้นเกิดจากการจัดการความรู้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่คุณให้ทุนกำหนด

ข้อ ๑๔ หากผู้รับทุนผิดสัญญาข้อหนึ่งข้อใด ผู้รับทุนยินยอมให้ผู้ให้ทุนเรียกเงินทุนที่ผู้รับทุนได้รับไปแล้วคืนทั้งหมด นอกจากนี้ผู้รับทุนจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวของงวดที่ได้รับไปแล้วให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ให้ทุนด้วย

ข้อ ๑๕ เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามข้อ ๔ ข้อ ๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้า หรือข้อ ๑๔ ผู้รับทุนจะต้องชำระให้แก่ผู้ให้ทุนจนครบถ้วน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ให้ทุน หากผู้รับทุนไม่ชำระคืนภายในเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบถ้วน ทั้งนี้ จะโดยความยินยอมของผู้ให้ทุนหรือไม่ก็ตาม ผู้รับทุนจะต้องชำระดอกเบี้ยผิพนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน และผู้รับทุนยินยอมให้ผู้ให้ทุนหักเงินเดือน ค่าจ้าง หรือเงินอื่น ๆ เพื่อเป็นการชำระเงินที่ชดใช้คืน **คืน** เบี้ยปรับ หรือดอกเบี้ยผิพนัดได้ **ตรวจแล้ว**

ข้อ ๑๖ หากมีคำภาชีอากร ค่าใช้จ่ายอื่นใดก็ตามที่เกิดขึ้นจากการได้รับเงินทุนสนับสนุนจัดการความรู้ตามสัญญาี้ และค่าใช้จ่ายใด ๆ ก็ตามที่เรียกเก็บโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล ให้เป็นความรับผิดชอบ ของผู้รับทุนแต่เพียงฝ่ายเดียวและไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในข่ายได้รับการสนับสนุนเงินทุนภายใต้สัญญาี้ 1

(นางสาวธิวิศกุล เกิดมี)
นักวิชาการศึกษา

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

หนังสือสัญญานี้ทำขึ้น ๓ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ให้ทุนถือไว้ ๑ ฉบับ ผู้รับทุนถือไว้ ๑ ฉบับ และส่งมายังฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ๑ ฉบับ คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ผู้ให้ทุน
(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลงชื่อ ผู้รับทุน
(.....ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....ดร.อโณน อดุลย์.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....พรพจน์ งาม.....)

ตรวจแล้ว

1

(นางสาวศิริสกุล เกิดมี)
นักวิชาการโหรา

๓๐ มิ.ย. ๕๖๖๓

รายการเกี่ยวกับบ้าน		เล่มที่ 1
เลขรหัสประจำบ้าน 1002-068916-1	สำนักทะเบียน กิ่งฉัตร เขตดุสิต	
รายการที่อยู่ 1158/79 ถนนสามเสน		
แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		
ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อบ้าน	
ประเภทบ้าน บ้าน	ลักษณะบ้าน	
วันเดือนปีที่กำหนดบ้านเลขที่ 19 ต.ค. 2533		
ลงชื่อ 		นายทะเบียน
น.ส. จิรภัทร์ อันตระกุล		
วันเดือนปีที่พิมพ์ทะเบียนบ้าน 24 มี.ค. 2539		

จิรภัทร์ อันตระกุล
เจ้าพนักงาน
ฉัตร พงษ์กิจกลาง

เลขที่ 1002-068916-1		ลำดับที่ 3
รายการบุคคลในบ้านของเลขรหัสประจำบ้าน		เพศชาย
ชื่อ-ชื่อ-สุวิชา พงษ์เกิดลาม	สัญชาติไทย	
เลขประจำตัวประชาชน 1-1037-00714-15-4	สถานภาพ ผู้อาศัย	เกิดเมื่อ 14 ก.พ. 2535
มารดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ สมบูรณ์	สัญชาติไทย	
บิดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ สมชาย	สัญชาติไทย	
* มาจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร		นายทะเบียน
เข้ามาอยู่ในบ้านนี้เมื่อ 25 มี.ค. 2535		น.ส. จิรภัทร์ อันตระกุล (นางสาวสิริสกุล เกิดมี)
.. ไปที่		นายทะเบียน

๓๐ มี.ค. ๒๕๓๙

สัญญาค้ำประกัน

สัญญาเลขที่...../.....

ทำที่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เลขที่ 119/19 หมู่ 3 ตำบลศาลายา

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ.

ตามที่ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับทุน” ได้รับทุนจาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้ทุน” ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สัญญาเลขที่ ๖๖.1๕./2563 ลงวันที่เดือน.....ปี พ.ศ. ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “สัญญารับทุน” นั้น

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ยังยุทธ ไพรสุข.....ผู้ค้ำประกัน อายุ.....44.....ปี อาชีพ.....ข้าราชการครู.....ตำแหน่ง.....ครู คศ.2.....สังกัด.....วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....อยู่บ้านเลขที่.....8.....หมู่ที่.....2.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....ท่าทราย.....อำเภอ/เขต.....เมือง.....จังหวัด.....นครนายก.....คู่สมรสชื่อ.....เกี่ยวพันกับผู้รับทุนโดยเป็น.....หัวหน้างานการจัดการความรู้.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้แก่ผู้ให้ทุน ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกันผู้รับทุนต่อผู้ให้ทุน กล่าวคือ ถ้าผู้รับทุนปฏิบัติผิดสัญญารับทุนไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใด ๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระหนี้ไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่ผู้รับทุนต้องรับผิดชอบผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญารับทุนดังกล่าวนี้ให้แก่ผู้ให้ทุนทันที ที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุน และผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบตามสัญญานี้จนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ในกรณีที่ผู้รับทุนได้รับอนุญาตจากผู้ให้ทุนให้ขยายเวลาปฏิบัติการ การจัดการความรู้ ด้วยทุนหรือเงินอื่นใดก็ตาม และผู้ให้ทุนได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบแล้ว ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงรับเป็นผู้ค้ำประกันผู้รับทุนต่อไปอีกตลอดระยะเวลาที่ผู้รับทุนได้ขยายเวลาปฏิบัติการการจัดการความรู้ต่อดังกล่าวด้วย

ข้อ 2 ในกรณีที่ผู้ให้ทุนผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญารับทุนให้แก่ผู้รับทุนโดยได้แจ้งผู้ค้ำประกันทราบและผู้ค้ำประกันได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ นั้น ให้ถือว่า ผู้ค้ำประกันตกลงมิให้ถือเอาการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดปล่อยความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันและจะรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญานี้ตลอดไป จนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้ามี) ครบเต็มจำนวน

(นางสาวสิริสกล ปัทม
นักวิชาการศึกษา
๓๐ มี.ย. ๖๓
/ข้อ 3...

ข้อ 3 ผู้ค้ำประกันจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันไม่ว่ากรณีใด ๆ ตลอดเท่าที่ผู้รับทุนยังต้อง
รับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขในสัญญารับทุน

สัญญานี้ทำขึ้น 3 ฉบับ (สามฉบับ) มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ค้ำประกันได้อ่านและเข้าใจ
ข้อความในสัญญานฉบับนี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่าง
ยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(รศ.พ.อ.ยุทธ ไร่สูง)

ลงชื่อ.....คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(นางสาวศิริสกล วัฒน)

ลงชื่อ.....พยาน
(ทนายพจน์ วัฒน)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(รศ.พ.อ.ยุทธ ไร่สูง)

ตรงแล้ว

๑

(นางสาวศิริสกล เกิดมี)
นักวิชาการศึกษา

๓๐ มี.ย. ๒๕๖๓

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร

๓-๙๙๐๓-๐๐๐๙๘-๙๙-๖

ชื่อ นามของเหตุ ไปสุข

ตำแหน่ง (ผู้อำนวยการ)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลายมือชื่อ (ผู้ถือบัตร)

นายเลหิต โอ

ผู้ถือบัตร

ผู้ทราบดี

นางสาวสุกฤษฎี

บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

เลขที่ ๑๙๒/๒๕๕๙

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

วันออกบัตร ๓๓ มิ.ย. ๒๕๕๙ บัตรหมดอายุ ๓๒ มิ.ย. ๒๕๖๓

นางสาวสุกฤษฎี

๑

(นางสาวสิริสกุณ เบญจมา
นักวิชาการศึกษา

๓๓ มิ.ย. ๒๕๖๓

รายการเกี่ยวกับบ้าน

เล่มที่ 1

เลขรหัสประจำบ้าน

2601-008674-4

สำนักทะเบียน อำเภอเมืองนครนายก

รายการที่อยู่ 8 หมู่ที่ 2

ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

ชื่อหมู่บ้าน

ชื่อบ้าน

ประเภทบ้าน บ้าน

ลักษณะบ้าน

วันเดือนปีที่กำหนดบ้านเลขที่

ลงชื่อ

Q

นายทะเบียน

(น.ล.วชิราพันธ์ เกิดสุข)

วันเดือนปีที่พิมพ์ทะเบียนบ้าน 21 กรกฎาคม 2557

1

นางสาวณิกุล
นางสาวณิกุล (น.ล.วชิราพันธ์)
นางสาวณิกุล (น.ล.วชิราพันธ์)

เล่มที่ 1

รายการบุคคลในบ้านของเลขรหัสประจำบ้าน

2601-008674-4

ลำดับที่ 2

ชื่อ นายยงยุทธ ปรสฐ

สัญชาติ ไทย

เพศ ชาย

เลขประจำตัวประชาชน 3-2603-00078-77-6

สถานภาพ ว่าง

เกิดเมื่อ 11 ค.ค. 2519

มารดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ ลนิท

3-2601-00609-31-0 สัญชาติ ไทย

บิดาผู้ให้กำเนิด ชื่อ นาค

3-2603-00078-75-0 สัญชาติ ไทย

* มาจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร

เข้ามาอยู่ในบ้านนี้เมื่อ 21 ค.ค. 2546

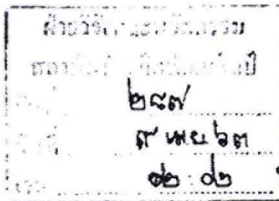
(น.ล.วชิราพันธ์ เกิดสุข)

นายทะเบียน

นายทะเบียน
(นางสาวสิริกุล เกิดสุข)
นักวิชาการศึกษา
๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๗

.. ไปที่

3

ตำบลบางคูวัด
 อำเภอเมืองนนทบุรี
 จังหวัดนนทบุรี

ថ្ងៃចេញសេចក្តី: ២០៦
 ឆ្នាំ: ១៩៩៩
 ខែ: ០៩
 ថ្ងៃ: ០៩

636
 12 24

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท่านผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผศ.สุริย วะทักสิริเยน

ตามหนังสือที่ วร ๐๘๐๑.๐๓๒/๕๑๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้อนุมัติหลักการ
ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากงบประมาณ
งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ ทางศิลปวัฒนธรรม ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม กิจกรรม
จัดบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) นั้น

ในการนี้ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมมีความประสงค์ขอปรับหลักการค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ในกิจกรรมที่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ เนื่องจากมีจำนวนผลงานที่ได้รับการพิจารณาไม่เป็นไปตามหลักการที่ได้รับอนุมัติรายละเอียดที่ขอปรับ ดังนี้

๑. กิจกรรมที่ ๘ ให้งบประมาณการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) ปรับเพิ่ม ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)

๒. กิจกรรมที่ ๙ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท
(สองแสนบาทถ้วน) ปรับลดเหลือ ๗๒,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสองพันบาทถ้วน)

๓. กิจกรรมที่ ๑๐ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) ปรับลดเหลือ ๑๑๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน)

๕. กิจกรรมที่ ๑๑ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านสายสนับสนุน จากเดิม ๒๒๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นบาทถ้วน) ปรับลดเหลือ ๔๘,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นแปดพันบาทถ้วน)

๕. กิจกรรมที่ ๑๒ ให้ทุนการจัดการความรู้ ของนักศึกษา จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท
(สองแสนบาทถ้วน) ปรับเพิ่ม ๒๐๑,๐๐๐ บาท (สองแสนหนึ่งพันบาทถ้วน)

๒. (เพิ่ม) กิจกรรมที่ ๑๕ จัดทำวารสารการจัดการความรู้

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบโปรด

๕๕๕,๕๕๕ บาท

(นางสาวฉวีวิมล ภัตติ
นักวิชาการโหรา)

00 2.8. 1944

[illegible]

เรียน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

ด้วยฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ขออนุมัติปรับกิจกรรมและ
ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ ดังนี้

๑. ขอปรับลดวงเงินกิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการ
ความรู้ ด้านการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน
๓๒๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) จากเดิม
๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) คงเหลือจำนวน ๓๒๘,๐๐๐ บาท
(หนึ่งแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) เพื่อนำไปจัดกิจกรรมที่ ๑๕

๒. ขอปรับลดวงเงินกิจกรรมที่ ๑๐ ให้ทุนการจัดการ
ความรู้ ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๔๙,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นเก้าพันบาทถ้วน)
จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) คงเหลือจำนวน
๔๙,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นเก้าพันบาทถ้วน) เพื่อนำไป
จัดกิจกรรมที่ ๑๕

๓. ขอปรับลดวงเงินกิจกรรมที่ ๑๑ ให้ทุนการจัดการ
ความรู้ ด้านสายสนับสนุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
จำนวน ๑๗๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสองพันบาทถ้วน)
จากเดิม ๒๒๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นบาทถ้วน) คงเหลือ
จำนวน ๑๗๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสองพันบาทถ้วน) เพื่อนำไปจัดกิจกรรม
ที่ ๑๕

๔. ขอปรับเพิ่มงบประมาณกิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการ
จัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒๘,๐๐๐ บาท (สองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) รวมเป็นจำนวน
๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
โดยนำงบประมาณที่ปรับกิจกรรมที่ ๔ มาเพิ่ม

๕. ขอปรับเพิ่มงบประมาณกิจกรรมที่ ๑๒ ให้ทุน
การจัดการความรู้ สำหรับนักศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
จำนวน ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) จากเดิม ๒๐๐,๐๐๐ บาท
(สองแสนบาทถ้วน) รวมเป็นจำนวน ๒๐๑,๐๐๐ บาท (สองแสน
หนึ่งพันบาทถ้วน) โดยนำงบประมาณที่ปรับกิจกรรมที่ ๔ มาเพิ่ม

๖. ขอปรับเพิ่มกิจกรรมและงบประมาณ(เพิ่ม) กิจกรรมที่ ๑๕
จัดทำวารสารการจัดการความรู้ จำนวน ๓๖๐,๐๐๐ บาท
(สามแสนหกหมื่นบาทถ้วน) โดยนำงบประมาณที่ปรับกิจกรรม
ที่ ๔, ๑๐, และ ๑๑ มาเพิ่ม

ในการนี้ ฝ่ายแผนและงบประมาณตรวจสอบแล้วพบว่า
การปรับแผนค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่ทำให้เป้าหมายผลผลิตหรือโครงการ
ตามแผน ปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเปลี่ยนแปลง
ไปในทางที่ลดลงในสาระสำคัญ สามารถอนุมัติให้ปรับกิจกรรมและ
งบประมาณดังกล่าว ได้

จึงเรียนมาเพื่อนำเสนออธิการบดีเพื่อโปรดพิจารณา

๑. อนุมัติให้ปรับกิจกรรมและค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์
ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตาม ข้อ ๑-๖

รองอธิการบดี (รองผู้อำนวยการ)
สพ. 6023 วันที่ 374 วันที่ 3 มิ.ย. 2563

๒. มอบฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ดำเนินงานในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป

(นางสาวจิตาภา เหมือนรุ่งเรือง)

นักวิชาการนโยบายและแผน สำนักงาน

น.บ. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี)

เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ และมอบในข้อ ๒ จะขอบคุณยิ่ง

(นายวัชรินทร์ อ้าวสินธุ์ศิริ)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

น.บ. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(ผ่านรองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ และมอบในข้อ ๒ จะขอบคุณยิ่ง

(นายสุรินทร์ วิไลนาโชชัย)

นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ

วิชาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

น.บ. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ และมอบในข้อ ๒ จะขอบคุณยิ่ง

(นายอำนาจ นวลอนงค์)

รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒ มิ.ย. ๖๓ (นางสาวสิริสกุล เกิดม.)
- ๑๗ มิ.ย. ๖๓ นักวิชาการศึกษา

- ๓๐ มิ.ย. ๖๓ ๓๓ มิ.ย. ๖๓

(นางนิภา โสภณฤทธิ์)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

E7 มิ.ย. 2563

๑. อนุมัติปรับหลักการโครงการในบึงบรมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบรายจ่ายอื่นค่าใช้จ่าย
ในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม งบประมาณ ๑,๐๒๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองหมื่นบาทถ้วน)

ที่	งาน/กิจกรรม	ระยะเวลา	งบประมาณเดิม (บาท)	งบประมาณใหม่ (บาท)
๑	กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียน การสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ภายในเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓	๒๐๐,๐๐๐ ปรับ เพิ่มจำนวน ๒๘,๐๐๐ / นำมา จากกิจกรรมที่ ๔	๒๒๘,๐๐๐
๒	กิจกรรมที่ ๙ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ภายในเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓	๒๐๐,๐๐๐ ปรับ ลดลงจำนวน ๑๒๘,๐๐๐ / แล้วนำไปเพิ่มใน กิจกรรมที่ ๘	๗๒,๐๐๐
๓	กิจกรรมที่ ๑๐ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓	ภายในเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓	๒๐๐,๐๐๐ ปรับลดลงจำนวน ๘๔,๐๐๐ /	๑๑๖,๐๐๐
๔	กิจกรรมที่ ๑๑ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านสาย สนับสนุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ภายในเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓	๒๒๐,๐๐๐ ปรับ ลดลงจำนวน ๑๗๒,๐๐๐ /	๔๘,๐๐๐
๕	กิจกรรมที่ ๑๒ ให้ทุนการจัดการความรู้ สำหรับ นักศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓	ภายในเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓	๒๐๐,๐๐๐ ปรับเพิ่ม จำนวน ๑,๐๐๐ / นำมาจากกิจกรรมที่ ๔	๒๐๑,๐๐๐
๖	(เพิ่ม) กิจกรรมที่ ๑๕ จัดทำวารสารการจัดการความรู้	ภายในเดือน สิงหาคม ๒๕๖๓	นำมาจาก กิจกรรม ที่ ๔, ๑๐ และ ๑๑ จำนวน ๓๖๐,๐๐๐ บาท	๓๖๐,๐๐๐ (นางสาวสิริสกล เกิดมี) นักวิชาการศึกษา

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร)
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

๒. เบิกจ่ายจากงบประมาณงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม กิจกรรมจัดบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมและสถาบันวัฒนธรรมที่ขอรับงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

(นางละอ อ แก้วสุวรรณ)

นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

(นางสาวสิริสกุล เกตุเม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รักษาการในตำแหน่ง

๗
ตรวจแล้ว

๑

(นางสาวสิริสกุล เกตุเม
นักวิชาการศึกษา

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

๒

สำนักงานอธิการบดี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
รับที่ ๕๒๔
วันที่ 20 เม.ย. 2563
เวลา 11.1๒ น.

ฝ่ายบัญชี กองกลาง
สำนักงานอธิการบดี
รับที่ ๑๕ ๐๖.๑๐๔
วันที่ 24 เม.ย. 2563
เวลา 10.๐๖ น.
บันทึกขอความ

ผู้ช่วยอธิการบดี
รับที่ ๒๖๐
วันที่ ๒๐/๔/๖๓
เวลา ๑๐:๕๘

กองส่งเสริมวิชาการ และงานวิจัย ส.บ.ศ.
รับที่ 811
วันที่ 16 เม.ย. ๖๓
เวลา 1๔.๒๗

ส่วนราชการ สำนักงานอธิการบดี กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม โทร ๐๒-๔๔๒-๒๐๖๖ ต่อ ๓๖๓

ที่ วร ๐๘๐๑.๐๓/๖๔๔

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓

กองนโยบายและแผน
รับที่ 676
วันที่ 20 เม.ย. 2563
เวลา 11.53 น.

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินงานค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่ ๔

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ผ่าน ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผศ.สุริ วงศ์วิจิตร)

เรื่องเดิม

ตามหนังสือที่ วร ๐๘๐๑.๐๓/๖๔๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้อนุมัติปรับหลักการโครงการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จากงบประมาณ งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม กิจกรรมจัดบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในกิจกรรมที่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ นั้น

ข้อเท็จจริง

ในการนี้ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ขออนุมัติดำเนินงานโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน จากงบประมาณงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม กิจกรรมจัดบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน จำนวน ๑๔ เรื่อง ๆ ละ ๑๒,๐๐๐ บาท

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๑. อนุมัติดำเนินงานโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดการความรู้ กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน

๒. อนุมัติค่าใช้จ่าย จำนวน ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสน สองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) จากงบประมาณงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม กิจกรรมจัดบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓. อนุมัติตัดโอนงบประมาณ จำนวน ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) ให้หน่วยงานผู้รับทุน ตามตารางตัดโอนดังนี้

๔. มอบฝ่ายการเงิน ตัดโอนงบประมาณตามข้อ ๓

(นางสาวสิริสกุล เกิดมี)
นักวิชาการศึกษา
๓๐ เม.ย. ๖๓

(นางละออ แก้วสุวรรณ)

นักวิชาการศึกษานำศูนย์การ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

๒๐ เม.ย. ๒๕๖๓

กองนโยบายและแผน
ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์
ฝ่ายแผนและงบประมาณ
ฝ่ายพัสดุและทรัพย์สิน
การ

เรียน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ด้วยฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม แจ้งว่าได้ดำเนินการพิจารณา
จัดสรรทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน พ.ศ. ๒๕๖๓
ให้กับหน่วยงานที่รับทุน จำนวน ๑๕ เรื่อง งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) จึงขออนุมัติจัดสรรงบประมาณ
ให้กับหน่วยงานที่ได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน
จำนวน ๑๕ เรื่องๆ ละ ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
มีหน่วยงานที่รับทุนจำนวน ๑๕ แห่ง งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยให้เบิกจากงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม
งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
กิจกรรมที่ ๘ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในการนี้ ฝ่ายแผนและงบประมาณตรวจสอบแล้วพบว่า
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้อนุมัติปรับหลักการค่าใช้จ่ายในการ
จัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการ
จัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยให้เบิกจ่ายจาก
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลผลิตที่ ๒
การบริการสังคม งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้
ทางศิลปวัฒนธรรม แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อเสนออธิการบดีเพื่อโปรดพิจารณา
๑. อนุมัติดำเนินงานค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้
ทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียน
การสอน

๒. อนุมัติค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
กิจกรรมที่ ๘ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน
งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
โดยจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่รับทุน จำนวน ๑๕ แห่ง
จำนวน ๑๕ เรื่องๆ ละ ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
โดยให้เบิกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการ
องค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

๓. อนุมัติตัดโอนเงินงบประมาณให้กับหน่วยงานในสังกัด
จำนวน ๑๕ แห่ง งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่น
แปดพันบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าว รายละเอียดตาม
เอกสารแนบ

๔. มอบฝ่ายบัญชีดำเนินการตัดโอนเงินให้กับหน่วยงาน
ในสังกัด จำนวน ๑๕ แห่ง งบประมาณ ๒๒๘,๐๐๐ บาท (สองแสน
สองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) รายละเอียดตามเอกสารแนบ

๕. มอบฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป

(นางสาวจิตาภา เหมือนชุกังกัน)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒๒ เม.ย. ๖๓

อธิการบดี สบศ. รับที่ ๑๙๙
๕.๔ ๒๒/๔๖๒ เวลา ๑๐.๐๑

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
(ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี)
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๒๕

(นายวัชรินทร์ อ่ำสินธุ์ศิริ)
ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
๒๒ เม.ย. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
(ผ่านรองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๕

(นายสุรินทร์ วิไลนำโชคชัย)
นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๒ เม.ย. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๒๒

(นายอำนาจ นวลทองนงค์)
รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๒ เม.ย. ๖๓

ตรวจแล้ว

- ๑๓๓๓๖๖ ๑-๓
- มอบข้อ ๔-๕ ตามที่ขอ

๒๐๐๓๔๔๙๐๔
๒๐๐๓๔๔๙๐๕

(นางสาวสิริภุชญา นามะ)
นักวิชาการศึกษา
(นางนิภา โสภณสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๓ เม.ย. ๖๓

เรียน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ด้วยฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม แจ้งว่าได้ดำเนินการพิจารณา
จัดสรรทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน พ.ศ. ๒๕๖๓
ให้กับหน่วยงานที่รับทุน จำนวน ๑๔ เรื่อง งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) จึงขออนุมัติจัดสรรงบประมาณ
ให้กับหน่วยงานที่ได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน
จำนวน ๑๔ เรื่องๆ ละ ๑๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
มีหน่วยงานที่รับทุน จำนวน ๑๔ แห่ง งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยให้เบิกจ่ายจาก
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม
งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
กิจกรรมที่ ๔ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในการนี้ ฝ่ายแผนและงบประมาณตรวจสอบแล้วพบว่า
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้อนุมัติรับหลักการค่าใช้จ่ายในการ
จัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่ ๔ ให้ทุนการ
จัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท
(สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยให้เบิกจ่ายจาก
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลผลิตที่ ๒
การบริการสังคม งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้
ทางศิลปวัฒนธรรม แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อนำเสนออธิการบดีเพื่อโปรดพิจารณา

๑. อนุมัติดำเนินการค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้
ทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่ ๔ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียน
การสอน

๒. อนุมัติค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม
กิจกรรมที่ ๔ ให้ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน
งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
โดยจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่รับทุน จำนวน ๑๔ แห่ง
จำนวน ๑๔ เรื่องๆ ละ ๑๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)
โดยให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
ผลผลิตที่ ๒ การบริการสังคม งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการจัดการ
องค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

๓. อนุมัติตัดโอนเงินงบประมาณให้กับหน่วยงานในสังกัด
จำนวน ๑๔ แห่ง งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่น
แปดพันบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าว รายละเอียดตาม
เอกสารแนบ

๔. มอบฝ่ายบัญชีดำเนินการตัดโอนเงินให้กับหน่วยงาน
ในสังกัด จำนวน ๑๔ แห่ง งบประมาณ ๒๒๔,๐๐๐ บาท (สองแสน
สองหมื่นแปดพันบาทถ้วน) รายละเอียดตามเอกสารแนบ

๕. มอบฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป

(นางสาวจิตาภา เหมือนชูกิ่งก้าน)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๒๒ เม.ย. ๖๓

อธิการบดี สบค. วันที่ ๑๐.๐๑.๒๕๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
(ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี)
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๒๕

(นายวัชรินทร์ อ่ำสินธุ์ศิริ)
ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
๒๒ เม.ย. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
(ผ่านรองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๒๕

(นายสุรินทร์ วิไลนำโชคชัย)
นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๒ เม.ย. ๖๓

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่กองนโยบายและ
แผนเสนอ โปรดอนุมัติในข้อ ๑ - ๓ และมอบในข้อ ๔ - ๕ จะขอบคุณยิ่ง

๒๕

(นายอำนาจ นวลอนงค์)
รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๒ เม.ย. ๖๓

ตรวจแล้ว

- อนุมัติ ข้อ ๑-๓
(นางสาวสิริสกุล เกียรติ)

- มอบ ข้อ ๔-๕ ให้ฝ่ายบัญชี

๒๐๐๓๔๔๔๐๕
๒๐๐๓๔๔๔๐๕

(นางปัทมา สภาสัมพันธ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒๓ เม.ย. ๒๕๖๓

๓๐ เม.ย. ๒๕๖๓

ตัดโอนทุน

การจัดการความรู้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

งบรายจ่ายอื่น - ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

ที่	ชื่อการจัดการความรู้	หน่วยงานต้นสังกัด	ทุนที่ได้รับ
๑	เทคนิคการสอนทักษะนาฏศิลป์	วิทยาลัยนาฏศิลป์ ภาพลันรู	๑๒,๐๐๐
๒	การเลือกสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้านนาฏศิลป์และดนตรี	วิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี	๑๒,๐๐๐
๓	เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ	วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา	๑๒,๐๐๐
๔	เทคนิคกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วย Google Classroom	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	๑๒,๐๐๐
๕	เทคนิคการเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ เพลงนกขมิ้น ๓ ชั้น	วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด	๑๒,๐๐๐
๖	การจัดการองค์ความรู้ การพากย์ - เจรจา ในการแสดงโขน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๑๒,๐๐๐
๗	การปรับมาตรฐานท่ารำพื้นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ ๑ โขน พระที่เข้าใหม่	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๑๒,๐๐๐
๘	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM Education เพื่อส่งเสริม ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนด้วย CDASP Model	วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี	๑๒,๐๐๐
๙	การสร้างวัดกรรมเพื่อต่อยอดองค์ความรู้เรื่องเทคนิคการสอนรำเพลงช้า - เพลงเร็ว	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	๑๒,๐๐๐
๑๐	เรียนรู้สำเนียงเสียงพากย์โขน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทอง	(นางสาวสิริกุล นิล ๑๒,๐๐๐) วิชาการศึกษา
๑๑	เทคนิคการใช้ Online Application ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยช่างศิลป์	๑๒,๐๐๐
๑๒	ภาพพิมพ์เทคนิคจารเข้ม (Dry Point) ในกระบวนการของภาพพิมพ์ร่อง ลึก (Intaglio process)	วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี	๑๒,๐๐๐

(ผู้ควบคุมการตรวจการบัญชี วงศ์วิเชียร)

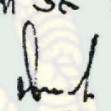

ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เรื่อง ทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปศิลป์ และทัศนศิลป์ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงพันธกิจการจัดการความรู้ ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการศึกษา อย่างมีคุณค่าแก่สังคม

ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๑๙ เรื่อง ให้แก่หน่วยงานในสังกัด ดังรายละเอียดตามเอกสารแนบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นางนิภา ไสภาสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตรวจสอบแล้ว

๑

(นางสาวสิริสกุล เกตุมี)
นักวิชาการศึกษา

๓๐ ม.ค. ๒๕๖๓

๑

การจัดการความรู้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

ร/ด	ชื่อโครงการความรู้	หน่วยงานต้นสังกัด	ทุนที่ได้รับ
๑	เทคนิคการสอนทักษะนาฏศิลป์	วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์	๑๒,๐๐๐
๒	การเลือกสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้านนาฏศิลป์และดนตรี	วิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี	๑๒,๐๐๐
๓	เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ	วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา	๑๒,๐๐๐
๔	เทคนิคกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วย Google Classroom	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	๑๒,๐๐๐
๕	เทคนิคการเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ เพลงนกขมิ้น ๓ ชั้น	วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด	๑๒,๐๐๐
๖	การจัดการองค์ความรู้ การพากย์ - เจจ่า ในการแสดงโขน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๑๒,๐๐๐
๗	การปรับมาตรฐานท่ารำพื้นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ ๑ โขน พระที่เข้าใหม่	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๑๒,๐๐๐
๘	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM Education เพื่อส่งเสริม ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนด้วย CDASP Model	วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี	๑๒,๐๐๐
๙	การสร้างนวัตกรรมเพื่อต่อยอดองค์ความรู้เรื่องเทคนิคการสอนรำเพลงช้า - เพลงเร็ว	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	๑๒,๐๐๐
๑๐	เรียนรู้สำเนียงเสียงพากย์โขน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทอง	(นางสาวสิริสฤพร เก่งกล้า) ๑๒,๐๐๐
๑๑	เทคนิคการใช้ Online Application ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยช่างศิลป์	๓๐ มี.ค. ๒๕๖๓ ๑๒,๐๐๐
๑๒	ภาพพิมพ์เทคนิคจารเข้ม (Dry Point) ในกระบวนการของภาพพิมพ์ร่อง ลึก (Intaglio process)	วิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี	๑๒,๐๐๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรงค์เกียรติ)

การจัดการความรู้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ที่ได้รับทุนการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
งบรายจ่ายอื่น : ค่าใช้จ่ายในการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

ที่	ชื่อการจัดการความรู้	หน่วยงานต้นสังกัด	ทุนที่ได้รับ
๑๓	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับเครื่องปั้นดินเผาโมคลาน	วิทยาลัยช่างศิลป์ นครศรีธรรมราช	๑๒,๐๐๐
๑๔	เทคนิคการเขียนสีไม้บนแผ่นไม้อัด	วิทยาลัยช่างศิลป์ นครศรีธรรมราช	๑๒,๐๐๐
๑๕	การปรับปรุงประเภทเพลงมโหรี ตามแนวทางศิลปวัฒนธรรมแบบ ครูศักดิ์ชัย ลัดดาอ่อน ต่อยอดองค์ความรู้สู่การจัดการเรียนการสอน (ต่อยอด)	คณะศิลปนาฏดุริยางค์	๑๒,๐๐๐
๑๖	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิด	คณะศิลปศึกษา	๑๒,๐๐๐
๑๗	เทคนิคการเขียนสีน้ำจากรูปทรงเลขาคณิต	คณะศิลปวิจิตร	๑๒,๐๐๐
๑๘	การวาดเส้นด้วยเศษผงไล่ดินสอ	คณะศิลปวิจิตร	๑๒,๐๐๐
๑๙	เทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพ (Perspective) โดยการอ้างอิงจากภาพด้าน สำหรับนักศึกษาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ	คณะศิลปวิจิตร	๑๒,๐๐๐

๒๒๘,๐๐๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. วรวิเชียร)
ผู้อำนวยการบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตรวจแล้ว

1

(นางสาวสิริสกุฎ เกตุมี)
นักวิชาการโขน

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

2

คำสั่งวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ที่ ๘๑ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้

ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

ด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา เป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษา ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และอุดมศึกษา รวมทั้งพันธกิจการจัดการความรู้ ที่เป็นการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ทั้งองค์ความรู้ภายในและภายนอกองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้การดำเนินการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดังต่อไปนี้

๑. ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา	พงษ์เกิดลาภ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางศดา	สองจันทร์	รองประธานกรรมการ
๓. นายยงยุทธ	ไพบูลย์	ที่ปรึกษา
๔. นางสาวนงนภัส	คนกล้า	กรรมการ
๕. นายสิทธิชัย	ตั้งจิตพัฒนกุล	กรรมการ
๖. นายไกรลาส	เอี่ยมศิริ	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทางวิทยาลัย ฯ และทางราชการอย่างสูงสุด

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

จ. ๐ /

(นายพงศกร ทิพยะสุขศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ตรวจแล้ว

1

(นางสาวสิริสกุล เกิดมี)
นักวิชาการพิเศษ

๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๓

ภาคผนวก ค
บันทึกข้อความ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา โทร. ๐ - ๔๔๔๖ - ๕๑๕๒

ที่ วธ๐๘๑๖/พม ๑๔๙'๐

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติโครงการและดำเนินกิจกรรมตามโครงการการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดสรรคทุนให้วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ นั้น

เพื่อการให้ดำเนินโครงการการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขออนุมัติดำเนินกิจกรรมตามโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

สุวิทย์ พงษ์เกิดลาภ

(ว่าที่ร้อยตรีสุวิทย์ พงษ์เกิดลาภ)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

(นางสาวหฤทัย นัยโมกษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

โครงการนี้ () มี (✓) ไม่มี ในแผนการใช้จ่ายเงิน
โดยใช้งบประมาณจากงบ.....
ได้รับจัดสรร.....บาท ใช้จ่ายไปแล้ว.....
ใช้จ่ายโครงการนี้แล้วเหลือ.....บาท

๗๖
(นางปวีร์ วชิรมโนสุข)
หัวหน้างานแผนและงบประมาณ

ความเห็นของงานการเงิน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป
นครราชสีมา

(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

()

.....

.....

๕๕
(นางสาวปัทมาภรณ์ สุขสมวัฒน์)
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

ความเห็นของรองผู้อำนวยการวิทยาลัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

()

๕๖
(นางสาวปัทมาภรณ์ สุขสมวัฒน์)
หัวหน้าสำนักงานอำนวยการ

ความเห็นของผู้อำนวยการวิทยาลัย

(✓) อนุมัติ

() ไม่อนุมัติ

๕๗
(นายพงศกร ทิพยะสุขศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

โครงการ การจัดการความรู้

ปีงบประมาณ 2563

แผนงาน : งานการจัดการองค์ความรู้ ฝ่ายวิชาการ

ชื่อโครงการ การจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่
ให้ประสบผลสำเร็จ

ลักษณะโครงการ ☐ โครงการใหม่

☒ โครงการต่อเนื่อง

งบประมาณ 12,000 บาท

หมวดรายจ่าย ☒ งบดำเนินงาน

☐ งบลงทุน

☐ งบเงินอุดหนุน

☐ งบรายจ่ายอื่น

ความสอดคล้องกับนโยบาย

☐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

☐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 - 2564)

☐ นโยบายรัฐบาล (ระบุ).....

☐ ยุทธศาสตร์กระทรวง (ระบุ).....

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

หน่วยงานรับผิดชอบ งานการจัดการองค์ความรู้ ฝ่ายวิชาการ

ผู้ประสาน ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ โทรศัพท์. 0812570313. E-Mail p.suwichapong@gmail.com

1. หลักการและเหตุผล

ในยุคปัจจุบัน สถานศึกษาต่าง ๆ มีการเรียนการสอนดนตรีไทยกันอย่างแพร่หลายทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา สำหรับผู้ที่เรียนวิชาปี่พาทย์ก็ย่อมต้องเริ่มต้นด้วยการเรียนฆ้องวงใหญ่ก่อนเสมอ ฆ้องวงใหญ่ถือเป็นเครื่องดนตรีไทยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นเครื่องดนตรีปี่พาทย์ที่ทำหน้าที่ดำเนินทำนองหลักของเพลง ผู้บรรเลงจะต้องใช้สมาธิและอาศัยการฝึกฝนทักษะอย่างเต็มที่ เพื่อให้บทเพลงที่บรรเลงออกมานั้น ถูกต้อง แม่นยำ สามารถเป็นเสาหลักให้กับวงได้อย่างมั่นคง นอกเหนือจากการบรรเลงเพลงที่แม่นยำแล้ว ทักษะท่าทางของผู้บรรเลงจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย เนื่องจากการปฏิบัติเครื่องดนตรีให้ได้เสียงที่มีคุณภาพ ควรมาจากท่าทางของผู้บรรเลงที่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้ชมผู้ฟังได้รับรู้ถึงเสียงอันไพเราะ และภาพที่สวยงามด้วย ดังนั้นการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงให้ก้าวหน้าขึ้นไป ตลอดจนนำไปต่อยอดสู่การศึกษาด้านดนตรีไทยในระดับที่สูงขึ้นได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อดำเนินการจัดเก็บองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ (ระบุเป็นข้อ ๆ)

- ครู อาจารย์ ที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 5 คน

3.2 เชิงคุณภาพ (ระบุเป็นข้อ ๆ)

- องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

4. กลุ่มเป้าหมาย

- ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

5. ระยะเวลาดำเนินการ

1 มกราคม – 30 กันยายน 2563

6. สถานที่

วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

7. งาน/กิจกรรมที่ดำเนินการ

ที่	งาน/กิจกรรม	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	กิจกรรมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ	1 มกราคม – 30 กันยายน	12,000.00	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

8. งบประมาณ

12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รายการ	งบประมาณ : บาท	คำชี้แจง
งาน/กิจกรรมที่ 1	12,000. -	
หมวดค่าตอบแทน	-	-
-	-	-
หมวดค่าใช้สอย		
- ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่าง	1,750.-	5 คน x 10 ครั้ง x 35 บาท
-ค่าเช่าเล่ม KM	1,500.-	10 เล่ม x 150 บาท
-ค่าจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้	3,500.-	50 เล่ม x 70 บาท
ค่าพรีนตเอกสารขาว-ดำ	3,000.-	150 แผ่น x แผ่นละ 2 บาท x 10 เล่ม
ค่าพรีนตเอกสารสี	2,000.-	40 แผ่น x แผ่นละ 5 บาท x 10 เล่ม
- ค่าถ่ายเอกสาร	250.-	50 แผ่น x แผ่นละ 0.5 บาท x 10 เล่ม
หมวดค่าวัสดุ		
-	-	-

9. ผลผลิต

องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ อย่างเป็นระบบ

10. ผลลัพธ์

- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดการความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ฯ
- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา มีแนวคิด ทักษะคิด และทักษะ ในการบูรณาการกระบวนการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาและในชีวิตได้

11. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

12. หน่วยงานให้การสนับสนุน(ถ้ามี)

-

13. การติดตามและประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
ผลผลิต (ปริมาณ)	การสอบถาม	แบบประเมินแบบสอบถาม	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ
ผลผลิต (คุณภาพ)	การสอบถาม	แบบประเมินแบบสอบถาม	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

14. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ฯ
- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีแนวคิด ทักษะ และทักษะ ในการบูรณาการกระบวนการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาและในชีวิตได้
- นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดทางดนตรีในระดับที่สูงขึ้นได้

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ
(ว่าที่ ร.ต. สุวิชา พงษ์เกิดลาภ)
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายพงศ์กร ทิพย์สุขศรี)
ตำแหน่ง.....รองผู้อำนวยการ

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ
(นายพงศ์กร ทิพย์สุขศรี)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
ตำแหน่ง.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา โทร. ๐ - ๔๔๔๖ - ๕๑๕๒

ที่ รธ๐๘๑๖/ นม ๓/๕๙

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินกิจกรรมตามโครงการการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

ด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดสรรคทุนให้วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา หน่วยงานในสังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ นั้น

เพื่อการให้ดำเนินโครงการการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขออนุมัติดำเนินกิจกรรมตามโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

 ๙๐๙๖๖๖๖๖
(ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

(นางสาวหฤทัย นัยโมกษ์)
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

— ๑๐๖๖๖
— ๐๖๖๖
๑๐
๖. ๖๖๖

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

โครงการนี้ () มี (✓) ไม่มี ในแผนการใช้จ่ายเงิน
โดยใช้งบประมาณจากงบ.....
ได้รับจัดสรร.....บาท ใช้จ่ายไปแล้ว.....
ใช้จ่ายโครงการนี้แล้วเหลือ.....บาท

๑๖/๑
(นางปวีร์ วชิรมโนสุข)

หัวหน้างานแผนและงบประมาณ

ความเห็นของงานการเงิน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป
นครราชสีมา

(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

()

.....

.....

(นางสาวปฎิมาภรณ์ สุขสมวัฒน์)
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

ความเห็นของรองผู้อำนวยการวิทยาลัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

(✓) เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

()

(นางสาวปฎิมาภรณ์ สุขสมวัฒน์)

หัวหน้าสำนักงานอำนวยการ

ความเห็นของผู้อำนวยการวิทยาลัย

() อนุมัติ

() ไม่อนุมัติ

(นายพงศกร ทิพยะสุขศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

โครงการ การจัดการความรู้

ปีงบประมาณ 2563

แผนงาน : งานการจัดการองค์ความรู้ ฝ่ายวิชาการ

ชื่อโครงการ การจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่
ให้ประสบผลสำเร็จ

ลักษณะโครงการ ☐ โครงการใหม่ ☒ โครงการต่อเนื่อง

งบประมาณ 12,000 บาท

หมวดรายจ่าย ☒ งบดำเนินงาน ☐ งบลงทุน
☐ งบเงินอุดหนุน ☐ งบรายจ่ายอื่น

ความสอดคล้องกับนโยบาย

- ☐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
- ☐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 - 2564)
- ☐ นโยบายรัฐบาล (ระบุ).....
- ☐ ยุทธศาสตร์กระทรวง (ระบุ).....
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

หน่วยงานรับผิดชอบ งานการจัดการองค์ความรู้ ฝ่ายวิชาการ

ผู้ประสาน ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ โทรศัพท์. 0812570313. E-Mail p.suwichapong@gmail.com

1. หลักการและเหตุผล

ในยุคปัจจุบัน สถานศึกษาต่าง ๆ มีการเรียนการสอนดนตรีไทยกันอย่างแพร่หลายทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา สำหรับผู้ที่เรียนวิชาปี่พาทย์ก็ย่อมต้องเริ่มต้นด้วยการเรียนฆ้องวงใหญ่ก่อนเสมอ ฆ้องวงใหญ่ถือเป็นเครื่องดนตรีไทยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นเครื่องดนตรีปี่พาทย์ที่ทำหน้าที่ดำเนินทำนองหลักของเพลง ผู้บรรเลงจะต้องใช้สมาธิและอาศัยการฝึกฝนทักษะอย่างเต็มที่ เพื่อให้บทเพลงที่บรรเลงออกมานั้น ถูกต้อง แม่นยำ สามารถเป็นเสาหลักให้กับวงได้อย่างมั่นคง นอกเหนือจากการบรรเลงเพลงที่แม่นยำแล้ว ทักษะท่าทางของผู้บรรเลงจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย เนื่องจากการปฏิบัติเครื่องดนตรีให้ได้เสียงที่มีคุณภาพ ควบมาจากท่าทางของผู้บรรเลงที่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้ชมผู้ฟังได้รับรู้ถึงเสียงอันไพเราะ และภาพที่สวยงามด้วย ดังนั้นการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงให้ก้าวหน้าขึ้นไป ตลอดจนนำไปต่อยอดสู่การศึกษาด้านดนตรีไทยในระดับที่สูงขึ้นได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อดำเนินการจัดเก็บองค์ความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ (ระบุเป็นข้อ ๆ)

- ครู อาจารย์ ที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 5 คน

3.2 เชิงคุณภาพ (ระบุเป็นข้อ ๆ)

- องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

4. กลุ่มเป้าหมาย

- ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

5. ระยะเวลาดำเนินการ

1 มกราคม – 30 กันยายน 2563

6. สถานที่

วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

7. งาน/กิจกรรมที่ดำเนินการ

ที่	งาน/กิจกรรม	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	กิจกรรมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ	1 มกราคม – 30 กันยายน	12,000.00	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

8. งบประมาณ

12,000 บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รายการ	งบประมาณ : บาท	คำชี้แจง
งาน/กิจกรรมที่ 1	12,000.-	
หมวดค่าตอบแทน	-	-
-	-	-
หมวดค่าใช้สอย		
ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่าง	1,750.-	5 คน x 10 ครั้ง x 35 บาท
-ค่าเช่าเล่ม KM	1,500.-	10 เล่ม x 150 บาท
-ค่าจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้	3,500.-	50 เล่ม x 70 บาท
ค่าพรีนตเอกสารขาว-ดำ	3,000.-	150 แผ่น x แผ่นละ 2 บาท x 10 เล่ม
ค่าพรีนตเอกสารสี	2,000.-	40 แผ่น x แผ่นละ 5 บาท x 10 เล่ม
- ค่าถ่ายเอกสาร	250.-	50 แผ่น x แผ่นละ 0.5 บาท x 10 เล่ม
หมวดค่าวัสดุ		
-	-	-

9. ผลผลิต

องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ อย่างเป็นระบบ

10. ผลลัพธ์

- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดการความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ฯ

- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา มีแนวคิด ทักษะคติ และทักษะ ในการบูรณาการกระบวนการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาและในชีวิตได้

11. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

12. หน่วยงานให้การสนับสนุน(ถ้ามี)

-

13. การติดตามและประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
ผลผลิต (ปริมาณ)	การสอบถาม	แบบประเมิน,แบบสอบถาม	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ
ผลผลิต (คุณภาพ)	การสอบถาม	แบบประเมิน,แบบสอบถาม	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ

14. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ฯ
- นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีแนวคิด ทักษะคิด และทักษะ ใน การบูรณาการกระบวนการจัดการความรู้ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาและในชีวิตได้
- นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดทางดนตรีในระดับที่สูงขึ้นได้

ลงชื่อ.....*ศิริ ทนงค์กุล*.....ผู้เสนอโครงการ
(*ว่าที่ร.ต.ศิริ ทนงค์กุล*)
ตำแหน่ง.....*อภิศร*.....

ลงชื่อ.....*[Signature]*.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(*นายสุกฤษ หินโสภา*)
ตำแหน่ง.....*รองค.พวท.*.....

ลงชื่อ.....*พ. พ*.....ผู้อนุมัติโครงการ
(*นายพงศกร ทิพย์สุขศรี*)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
ตำแหน่ง.....*[Signature]*.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา.....โทร.....๐-๔๔๔๖-๕๑๕๒
ที่.....วธ. - / ๒๕๖๓.....วันที่.....๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓.....
เรื่อง.....เชิญประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เรื่อง “เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง
ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
เรียน คณะผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้.....

ด้วยงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบ
ผลสำเร็จ มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บองค์ความรู้จึงได้จะประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ใน
หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ทำนัง และการจับไม้ตี

เพื่อการดำเนินการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมี
ประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้ เข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยน
ความรู้และประสบการณ์โดยพร้อมเพรียงกันในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ น. ณ
อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ว่าที่ร้อยตรี.....
(สุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

ประธานคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา โทร ๐-๔๔๖๖-๕๑๕๒

ที่ วธ - / ๒๕๖๓.....วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง.....เชิญประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เรื่อง “เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง
ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ

เรียน คณะผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้

ด้วยงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบ
ผลสำเร็จ มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บองค์ความรู้จึงได้จะประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ใน
หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ฆ้องวงใหญ่ ในขั้นแรก ได้แก่ ท่างั่ง และการจับไม้ตี (ครั้งที่ 2)

เพื่อการดำเนินการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมี
ประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้ เข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยน
ความรู้และประสบการณ์โดยพร้อมเพรียงกันในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๙.๓๐ - ๑๑.๐๐ น. ณ
อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ว่าที่ร้อยตรี.....
(สุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

ประธานคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

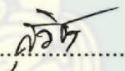
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา.....โทร.....๐-๔๔๔๖-๕๑๕๒.....
ที่.....วธ - / ๒๕๖๓.....วันที่.....๒๒.....กรกฎาคม.....๒๕๖๓.....
เรื่อง.....เชิญประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เรื่อง “เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง
ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
เรียน คณะผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้

ด้วยงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บองค์ความรู้จึงได้จะประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในหัวข้อ แนวทางการฝึกหัดปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ได้แก่ การตีฉาบ

เพื่อการดำเนินการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้ เข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์โดยพร้อมเพรียงกันในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ว่าที่ร้อยตรี..........
(สุวิชา พงษ์เกิดलग)

ประธานคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา.....โทร.....๐-๔๔๔๖-๕๑๕๒.....
ที่.....วธ - / ๒๕๖๓.....วันที่.....๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓.....
เรื่อง.....เชิญประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เรื่อง “เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง
ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
เรียน คณะผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้

ด้วยงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บองค์ความรู้ซึ่งได้จะประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในหัวข้อ แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ ๑ พยางค์ การตีไล่เสียงครั้งละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ

เพื่อการดำเนินการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้ เข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์โดยพร้อมเพรียงกันในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ว่าที่ร้อยตรี.....
(สุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

ประธานคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา โทร.....๐-๔๔๔๖-๕๑๕๒
ที่ วธ. - / ๒๕๖๓..... วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓
เรื่อง.....เชิญประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เรื่อง “เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลง
ฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
เรียน คณะผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้

ด้วยงานการจัดการความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบ
ผลสำเร็จ มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บองค์ความรู้จึงได้จะประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ใน
หัวข้อ แนวทางการปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ด้วยกลวิธีพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ การตีไล่เสียงทีละ ๑ พยางค์ การตีไล่เสียง
ครั้งละ 3 พยางค์ การกรอ การตีสะบัดขึ้น การตีสะบัดลง และการสะเดาะ (ครั้งที่ 2)

เพื่อการดำเนินการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมี
ประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการผู้ดำเนินงานการจัดการความรู้ เข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยน
ความรู้และประสบการณ์โดยพร้อมเพรียงกันในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ น. ณ
อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

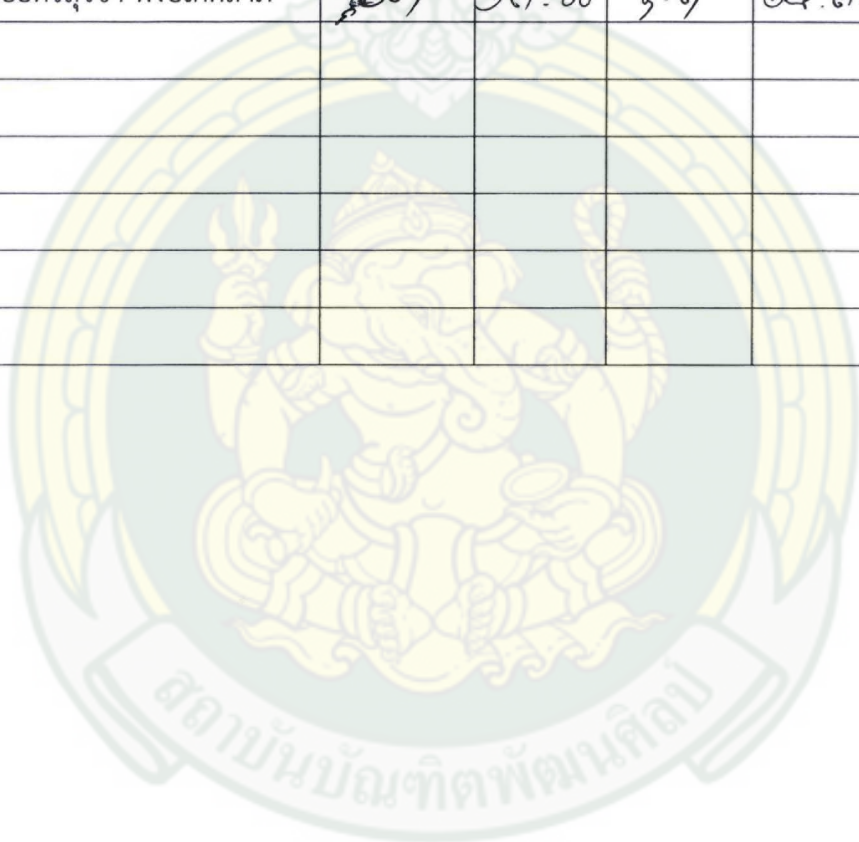
จึงเรียนมาเพื่อทราบและเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ว่าที่ร้อยตรี.....*สุวิชา พงษ์เกิดลาภ*
(สุวิชา พงษ์เกิดลาภ)

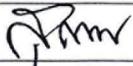
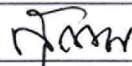
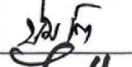
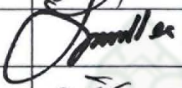
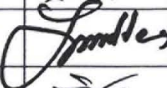
ประธานคณะกรรมการการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

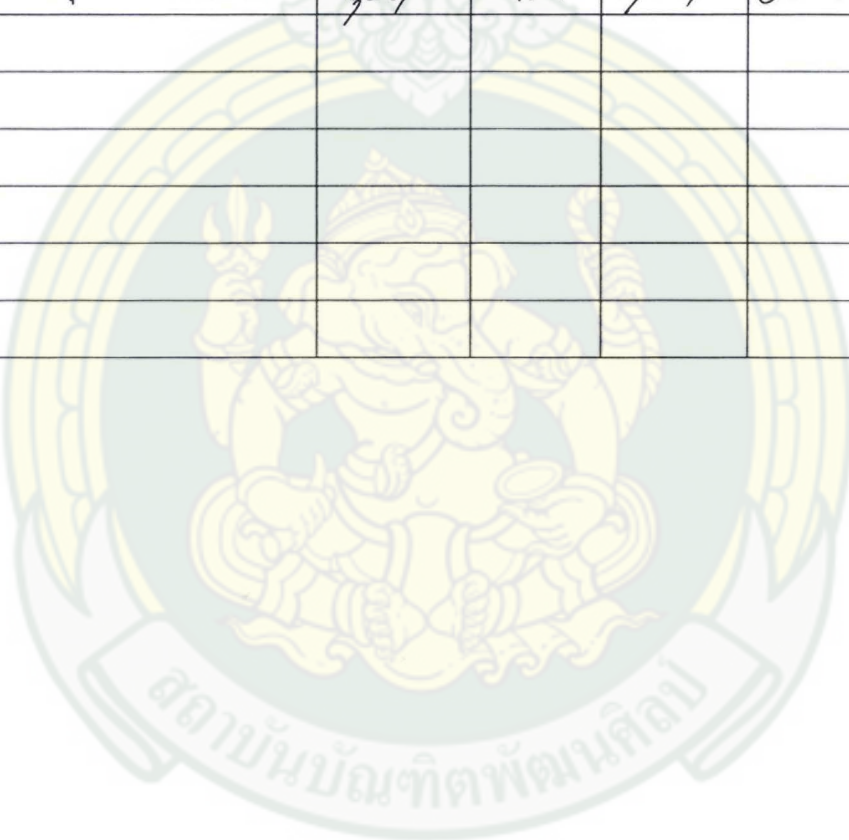
บัญชีลงเวลาการเข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	นายสุเทพ คงมัน	สุเทพ	๑๓.๐๐	สุเทพ	๑๔.๓๐	
2	นายณพเก้า จรรย์นาฏย์	ณพเก้า	๑๓.๒๐	ณพเก้า	๑๔.๓๐	
3	นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ	ไกรลาศ	๑๓.๐๐	ไกรลาศ	๑๔.๓๐	
4	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ	สุวิชา	๑๓.๐๐	สุวิชา	๑๔.๓๐	
5						
6						
7						
8						
9						
10						

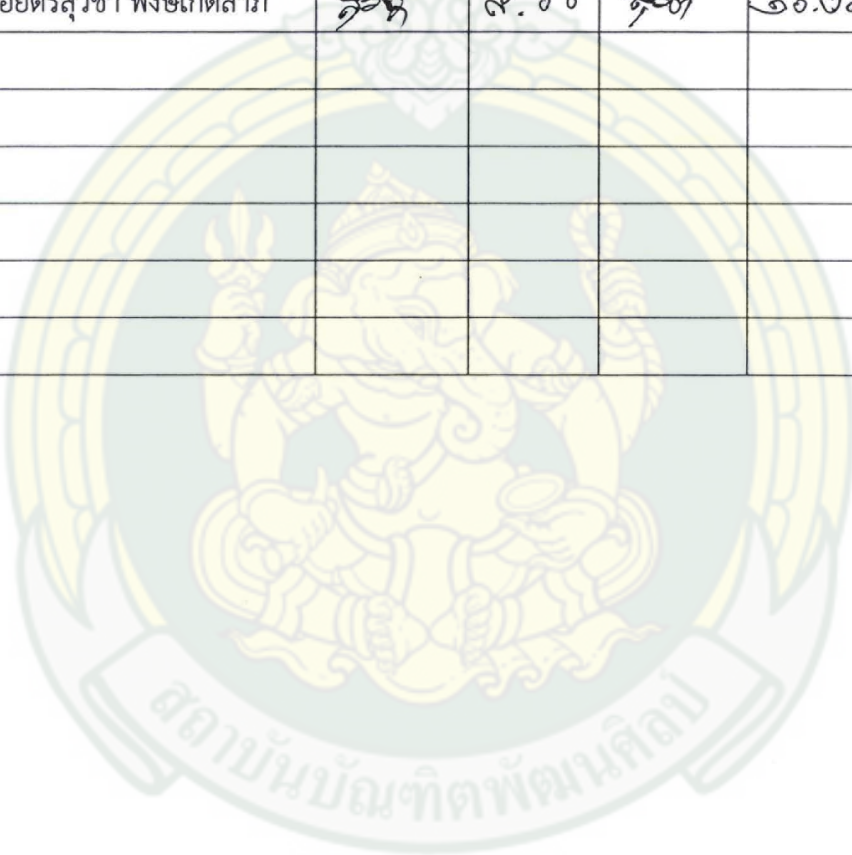
บัญชีลงเวลาการเข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	นายสุเทพ คงมัน		๕.๓๐		๑๑.๐๐	
2	นายณพเก้า จรรย์นาฏย์		๕.๓๐		๑๑.๐๐	
3	นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ		๕.๓๐		๑๑.๐๐	
4	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ		๕.๓		๑๑-๐๐	
5						
6						
7						
8						
9						
10						

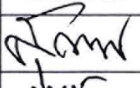
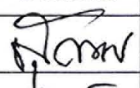
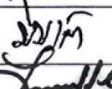
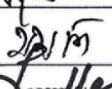
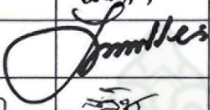
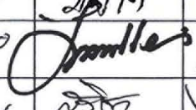
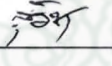

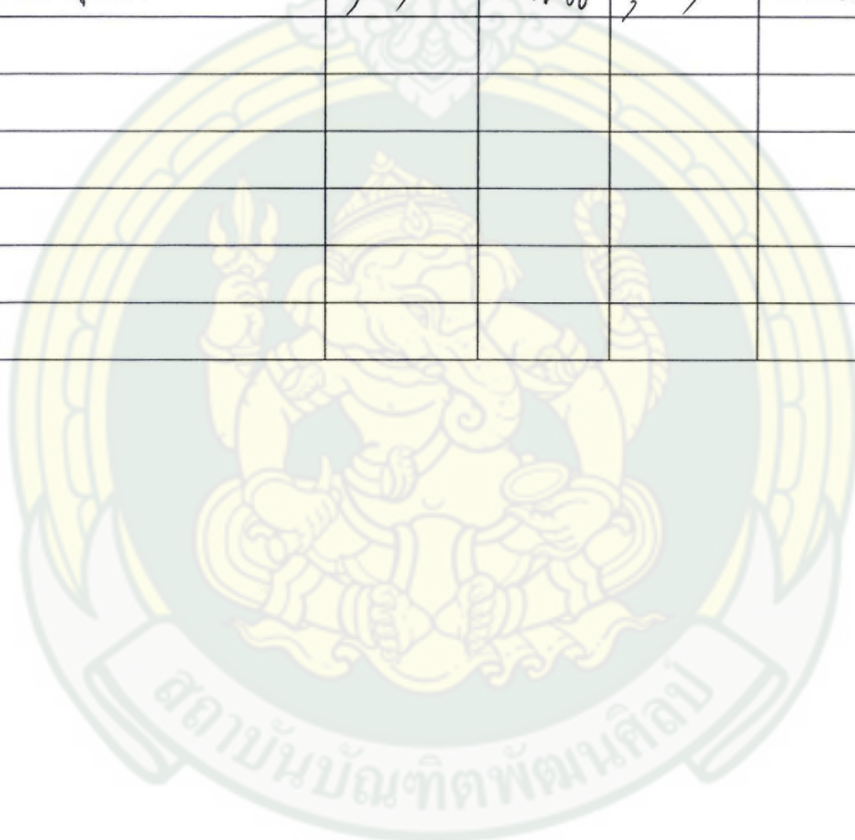
บัญชีลงเวลาการเข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับปรุงฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	นายสุเทพ คงมัน	ส.ส.ท.	๙.๐๐	ส.ส.ท.	๑๐.๓๐	
2	นายณพเก้า จรรย์นาฏย์	ณ.น.	๙.๐๐	ณ.น.	๑๐.๓๐	
3	นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ	ไ.เอ.	๙.๐๐	ไ.เอ.	๑๐.๓๐	
4	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ	ว.ท.	๙.๐๐	ว.ท.	๑๐.๓๐	
5						
6						
7						
8						
9						
10						

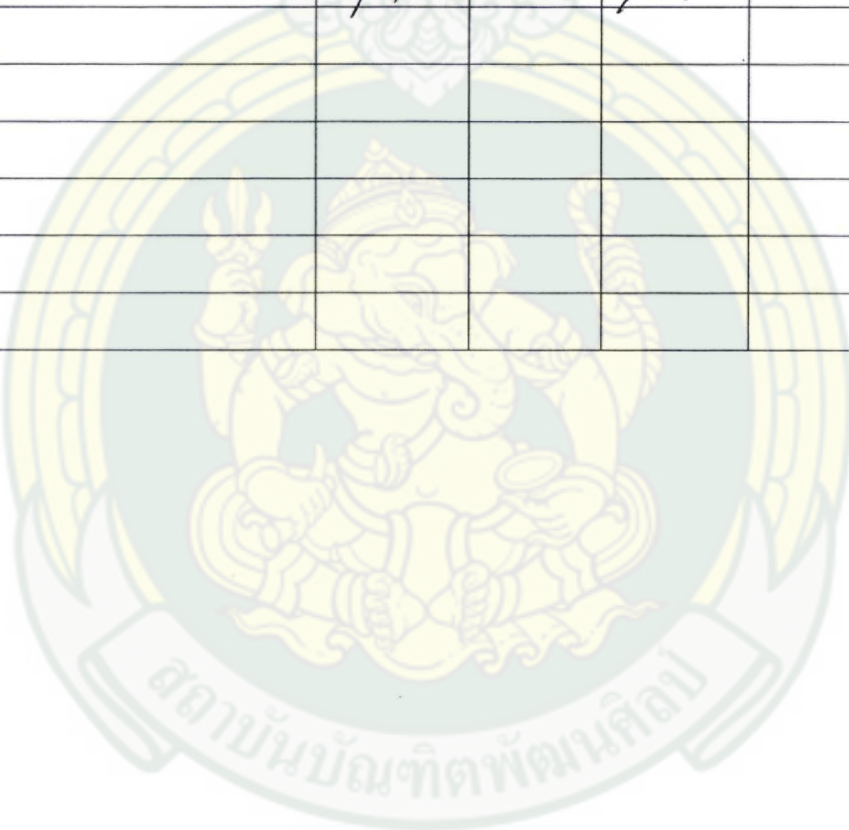
บัญชีลงเวลาการเข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	นายสุเทพ คงมัน		๙.๐๐		๑๐.๓๐	
2	นายนพเก้า จรรย์นาฏย์		๙.๐๐		๑๐.๓๐	
3	นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ		๙.๐๐		๑๐.๓๐	
4	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ		๙.๐๐		๑๐.๓๐	
5						
6						
7						
8						
9						
10						

บัญชีลงเวลาการเข้าร่วมประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
เรื่อง เทคนิคการปรับพื้นฐานการบรรเลงฆ้องวงใหญ่ให้ประสบผลสำเร็จ
ณ อาคารภาควิชาดุริยางคศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ลายมือชื่อ	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	หมายเหตุ
1	นายสุเทพ คงมัน		๑๓.๐๐		๑๔.๓๐	
2	นายณพเก้า จรรย์นาฏย		๑๓.๐๐		๑๔.๓๐	
3	นายไกรลาศ เอี่ยมศิริ		๑๓.๐๐		๑๔.๓๐	
4	ว่าที่ร้อยตรีสุวิชา พงษ์เกิดลาภ		๑๓.๐๐		๑๔.๓๐	
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ภาพการประชุม

ภาพการนำไปใช้กับนักศึกษา

KM

(Knowledge Management)

